

# Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlimi Araştırmalar Derneği Neşir Organdır.

Cilt: 16, Sayı: 187, Ağustos 1975

Dernek adına Sahip ve Mes'ul Müdür  
Ergün Arıkdal  
Genel Sekreter  
Selman Gerçeksever

★

Hazırlayanlar :

Prof. Dr. Muammer Bilge  
Dr. Gültekin Caymaz  
Psikolog Erol Mutlu  
Atilla Ultav  
Muzaffer Suar  
Berrin Gerçek  
Sadiye Korates  
Güven Erer  
Enver Ölçerman  
Mehmet Sancar  
Halûk E Sarıkaya

İdarehane ve Dernek Binası :  
Taksim, Sıraselviler, Billürcü  
Çıkması Sümbül Apt. No. 14/1  
(Otel Santral Sokağı)

Haberleşme, Abone ve  
Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

Abone ücreti : Yıllık 60 TL.

Tel: 45 39 82 (saat 19.00 dan sonra)

Dizgi - Baskı - Kapak

T A Ş Matbaası

Cilt : Çınar Mücellithanesi

Kapak : Yol yüründükçe biter ve  
ve amaçta birleşilir.

## Sevgili Okuyucular

Derneğimizde verilen «Salı Konferansları», yaz kış demeden, pek nadir durumda atlayarak, en azından onbeş seneden beri süregelen bir öğreti, bilimsel sohbet ve soru-cevap günü niteliğini kaybetmedi. Nice kıymetli konuşmalar bize pek değerli üyeler kazandırmıştır. Konferansların her biri bir öğreti niteliğindedir. Düzenli ve sürekli olarak izlendiği takdirde «spirüel kültürü» elde etmemenin ola nağı yok gibidir. Konferans yerimizin küçüklüğü, «gösterili» konuşmalar yapmamıza engel teşkil etmektedir. Zira dinleyicileri oturacak yer bulmak oldukça müşkil olmaktadır. Bununla beraber, konuşmaları izlemeye gelenlerin sayısı günden güne artış gösterdiğinden, geniş bir konuşma salonu sağlamak gerekecektir.

Derneğin şifa ekibi «uzaktan tedavi yoluyla insan kardeşlerine, ruhsal rehberlerin izniyle, yardım etmeğe devam ediyor. Karmik durumu müsait olan hastalar kısa sürede iyilik buluyor, şifaya kavuşuyorlar. Bu çalışmamız tamamen karşılıksız olarak yapılmaktadır.

Şifa ekibi üç gerizör, iki görücü-gerizör medyum olmak üzere beş kişiden oluşmuştur. Hastaların mektupla bildirdikleri hastahkları, ayrıca, görücü medyomlar tahkik ederler. Çoğu kez hastalığın sebebi başka çıkar. Ona göre tedavi yapılır ve iyileşme meydana gelir. Bu nokta çok önemlidir. Migren teşhisiyle yardım tatap edenin, boyun kısmında kireçlenme görülüyor. Görülen esas kabul ediliyor ve iyileşme oluyor. İş böyle yürütülüyor.

Metapsişik Araştırmalar, şimdi, çeşitli isimler altında dünyanın her yerinde hızla gelişmektedir. Büyük bir ilgi ve ciddiyetle yapılan araştırmalar, daima, teorik düzeyde olan metapsişik gerçekleri, kanıtlayıp onaylamaktadır. Büyük ekip, alet ve parasal güçle hareket eden çalışma grupları, alınan sonuçlardan şaşkın ve memnun.. Kaba maddeciliğe şüphe ile bakan gözlerin sayısı artıyor. Madde ve Ruhu birlikte tetkik etmenin zorluğu kendini iyice göstermiş bulunuyor. Sentez için vakit erken; şimdilik vak'a toplanıyor, deneyleniyor, kanıtlanıyor. Sentez ve sonuç için daha bilinmesi gereken bilgilerin sayısı çoktur.

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

# Batı'daki Ruhçuluk

Türkçesi :  
● E. ARIKDAL

- Aşağıda izleyeceğimiz konferans metni 1973 Mayısında Catanzaro (İtalya)'da konuşan Dr. Jacopo COMİN'e aittir. Bu metin İtalyan büünsel ruhçularının bir tür kutsal yazısı olarak kabul edilebilir.

«Ruhçulukdan» sözeceğiz : genellikle «okült» denilen ruhçu olaylara karşı yeni bir ilgi görülmektedir; güncel olarak bu olaylar dışsal görünümle kendilerini sınırlamayan aydınların merakını çekmekte, ama, Dante'nin izinde, «quia» (kim) yı da aramaktadırlar.

Böylece, elde araştırma âleti olmadan maden bölgesine dalacağız. Öyle tehlikeli bir maden ki, ünlü parapsikolog ve psikanalist Prof. Emilio Servadio bile, son sıralarda, ruhçuluğun artık geçerli olmadığını, ayrıca «travay ipotezi bile olmadığını» yazdı. Bundan şu çıkmaktadır: günlük hayatta rastladığımız bütün esrarlı olaylar için tümel bir idrak ve insan anlayışını aşan belirsiz düşüncelerden değil, olgulardan söz ettiğimize göre, doğal olarak, bütün bu olguların bilimsel biçimde bir açıklamasına ulaşmış oluruz. Bu optimist (iyimser) bir görüştür, bunu paylaşıyoruz! çünkü, kırk yıllık inceleme ve araştırmadan sonra, hakikâte kavuşabildik. Ne yazık ki, olayların bu şekilde anlatılışı gerçeğe karşılık olmayan tek ve ufacak bir hataya sahiptir.

Bilimin sürekli olarak yaptığı ağır hatalardan biri her yeni keşfi onaylaması, bütün sorunları aydınlığa kavuşturması ve herşeyi kesin olarak belirlemeğe çalışmasıdır.

Hayatın kökenlerini araştırma işi bilime süreli olarak sıkıntı vermiştir; bu

araştırma 1954'lerde çözümlenmiş ben-zemektedir, hiç olmazsa temelinde ne var anlaşıldı. Watson ve Crick'in DNA ve RNA teorileri kabul edildi. Bilimsel dogma'ya göre: hayat nükleik asit + protein'in sonucudur. Çoğalma, bölünme ve artmaya izin veren normal bir yapılışı vardır. Avustralyalı bilginler, sanırım, şimdilerde, keçilerde «uyuz» yapan bir micro-organizmayı tecrit ettiler, bu minik-canlının insarda skeleroz anplâk'a (bir beyin hastalığı), Yeni Gine yerlilerinde görülen «kuru» hastalığına (sinir rahatsızlığı) neden olabilir. Bu organizmacık kendi kendine ürüyor, çoğalıyor; bu işi formalin içinde ild sene kaldıktan ve mor-ötesi ışına üç çeyrek saat tutulduktan sonra bile yapabiliyor. Şu halde bu organizmacıkta kesin bir istisnai hayat yeteneği mevcut bulunmaktadır. Öyle görünüyor ki, bu organizmacık nükleik asit ile proteinden mutlak olarak yoksundur ve «zeki» bir polissakkarit ya da şekerden meydana gelmiştir.

O halde, herşeye yeniden başlanacaktır: DNA ve RNA muhtemel bir kalıtımdan basit bir fizik faktör düzeyine inmiş olacaktır.

Şayet bu keşif teyit edilirse ve geçerli olan incelemeler bunu düşünmeğe izin verirse, modern biyolojinin büyük bir kısmı bir bunalım devresine girecektir. Öte yandan, bilimsel bakımdan, Einstein'e ait teorilerin bazı sonuçlarından şüphe eden

sesler yükseliyor : Devamlı gelişme ve Saturn yemeği (Uzay çalışmalarları) durmadan iştahı arttırmaktadır. Hızı ışık hızını geçen esrarlı yıldızlar, bize şimdideki bir göl zenginliği verdiler.

Sonuç olarak Emmanuel Kant şunları yazıyor :

«Hayat, ruh ve beden ilişkisinden ibarettir... Doğum, hayat ve ölüm yalın ve doğal hallerdir.. Beden dağılıp gitse bile spirüitüel cevher geriye kalır ve cevher, beden kendini teşkil edinceye kadar var olabilir... Maddesel hayat insan olarak insanın hayatıdır, şu halde beden canlı insan için gereklidir; öteki hayat ruhun hayatıdır, ruh bu hayatta bedenden bağımsız olarak aynı hayatsal fiilleri uygulamaya devam edebilir.»

Kant'ın bu cümlelerini yorumlayan Lucifero Darchini onu «adı konulmadık» bir ruhçu olarak kabul etmektedir.

Bilimin, kendi gözüne şiddetle çarpan olguları (vak'aları) değerlendirmekte yanlış bir yol tuttuğundan emin edebiliriz; nitekim 19. yüzyılın sonlarında yaşayan bir cerrah ruhu neğterinin ucunda aramış, ama bulamamıştı.

Bugünkü parapsikoloji'nin ileri gelenlerinden ve Hollanda'da ilk parapsikoloji kürsüsünü kuran Prof. Tenhaeff'in sözlerini nakledeyim sizlere :

«Bazı paranormal olayların açıklanmasında ruhçu hipoteze karşı çıkarlar mevcut olmakla beraber, yine de bilmek gerekir ki, parapsikolojik anketler bu hipotezin lehinde olan birçok kanıtları ortaya çıkarmıştır.»

«Menniger-Fondation'un Müdürü, ünlü parapsikolog Gardner Murphy de :

«Ruhçu hipotez bana tamamiyle haklı görünüyor: clayların çoğu bunu değerlendirmektedir. İsbatlanmış olarak ele almıyorum, ama pek değerli buluyorum. Onu hipotezler arasından çıkarıp atmak için bilimsel bir sebep de bulmadım.»

Paris, Anthropoloji Okul'u öğretim üyesi Prof. Robert Tocquet, «İnsanın Gizli Güçleri» isimli kitabında, İsviçreli ünlü mediyom Hélène Smith olgusunu inceler. Celse sırasında, Chassenaz belediye bağ-

kanı Chaumontet'in ile rahip Burnier'in imzası çizgisel olarak verilir: imzalar kesin olarak sahiplerine aitti. R. Tocquet bu olayı şöyle yorumluyor :

«Böyle bir olgu karşısında haklı olarak kendimize şunu sorabiliriz: Mediyom bizzat kendisi mi yazmıştı, yoksa (İleri sürüldüğü gibi) yönetilmiş, hiç olmazsa bedensiz varlıklar (Belediye Başkam ve Rahip) tarafından etkilenmiş miydi? Ya da, durugörü sayesinde, Chassenaz'ın dosyalarındaki imzayı mı görmüştü? Bu sorulara olumlu olarak cevap vermek oldukça güçtür; insanı şaşırtıyor, kosun ve çözümlenici bir cevap da getiriyor, sanyorum.»

«Her durumda, yapılan yorum ne olursa olsun, bu tür olgular, metapsişik'in incelediği olayların çoğu, kuşkusuz olarak, insan zihninin (esprit humain) imkânlarını, bazan beynin organik kapasitesini aşmış geçtiğini göstermektedir.. Gerçekten, insanın kendinde sinir merkezlerinin çalışmasına indirgenemiyen, rastgele beyinsel olaylardan, daha doğrusu parapsikolojik olayların etkeni olan otonom bir dinamo-pişizm'den (ki, normal relü şuur hallerini kördene etmek ve «Ben» kavramını sağlamaktır) bağımsız DENEY - ÖTESİ (Extra-empirique) bir psişik durum hakikâten vardır.»

«Şu halde, pişizm otonom (özerk, muhtar) ise, organizmanın tükenişinden sonra sürüp gittiğini kabullenmek abes olmaz, zira, evrende «hiç bir şey kendiliğinden var olmaz ve kendiliğinden de yok olmaz, herşey birbirine dönüşür»; çeşitli görünümde içinde akılsal olan evrenin insan varlığına son vermesi pek garip olur.»

Bazzano ve Geley hariç, ölümsüzlük (bekâ-survie) kavramını bu derecede kesinlikle ifade eden, enderdir.

Şunu da belirteyim ki, Tocquet bir ruhçu değil, ama çok dengeli bir bilim adamıdır.

Tenhaeff, Murphy, Tocquet, Ducane, Bender: bu ciddi araştırma sahibi beş isim şüphe içinde bulunmuyorlar.

Şüphesiz aynı şeyleri biz de söyleyelim.

● Devamı Sayfa 26'da

# Vicdanının

## Sesini

### Duyanlar

#### ● Mehmet SANCAR

##### YAKINMALARIMIZ ORTAKTIR :

Çevremizi, günlük yaşantılarımızı her gün tattıkça, tattıkça görüyoruz ki, her olayımız birer umutsuzluk kaynağı görünümündedir. Sanki kötümserlik duygularımız, güncel olaylarla her an körüklenir!...

Özel çıkarlarımıza dokunulunca aslanlaşır, kükreriz!...

Gücümüz yetmezse tilkileşir, hilebaz oluruz!...

Gerekirse kedicesine tırnaklarımızı gösterir!...

Köpekleşir, hırlarız da!...

Kukruk sallar, taklalar bile atarız!...

Bencil davranışlarımızın, bulunduğu alt seviyeden değerlendirilmelerini yaparken, bizleri nasıl hayvanlık kademesine düşürdüğünün başka türlü anlatımında gerçekçiliğimizin sözleri ne olabilir ki?....

«İnsan, düşünen bir hayvandır» derken, filozof da, herhalde salt çıkarıcı iki ayaklıları kastetmemiştir. Çünkü her hayvan, öz çıkarı uğruna, en akıllılarımızdan daha akıllı davranışları içerik filler gösterir...

Bizleri ancak, yalnız olmadığımızı, yalnız yaşayamayacağımızı, yalnız tekâmül edemeyeceğimizi düşünebilmemiz insanlaştırabilir...

Bugünün insanlığı içinde, geçmişinde.

- Diğerkâmbık (özgecilik), insanın, kendinden başkalarını da düşünebilme yeteneğidir. Vicdanla belirir, vicdanla gelişir.
- Şeriat, vicdanın istemediklerini yasaklarla yok etmek ister. Ve böylece, şeriat insanı, dıştaki vicdanın sesine uydurulmak istenir.
- Vicdanının sesini duyanlar, içlerinde beliren bu kutsal sese, şeriat zorlamaları üstünde, isteyerek, duyarak uymağa çalışırlar.

kilerden çok farklı olarak, üst kademelerden tesir alabilenler sayıca çok daha çoktur. Ve bu hâl, çağımızın bir gerçeğidir...

İşte bu gerekliliğin alguları, sezgileri içerisinde yarı bilgisiz yaşayan biz insanlar, normal süreçte oluşan olayları doğal saydığımızdan ötürü, bu sürecin altındaki davranışları ön plâna alarak, umutsuzluk, kötümserlik tepkileriyle kıvrınamıyoruz. Normal süreçtekilere yatkınlığımız, süreç altındakilere tepkilerimizden anlaşılmıyor mu?...

Meselenin çözümü, yarım bilgilerimizi bütünleme yönünde göstermemiz gereken çaba ve başarılarımızdadır. Tepkilerimize kaynak olan sezgilerimiz güçlenecek, algularımız bilinçlenecektir o zaman...

Umutsuzluğumuz, kötümserliğimiz kamçılanırken, asıl kamçı, uyuyan benliğimize vurulmaktadır...

Her gün cebini binbir düzenle şişiren de süreçte altı olaylardan yakınırlar!... Süreç çizgisinde yürüttüğünü sanan da!...

★★

#### ÜÇ OLAYIN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ :

Şimdi, araya duyduğumuzda altı yaşadığımız rasgele üç olay üzerinde, birlikte düşünelim.

## LONDRA ASFALTINDA MEÇHUL BİR TAKSİ, BİR TEĞMENİ EZİP ÖLDÜRDÜ

(Milliyet, 26.12.1966)

Bakırköy'de önceki gece trafik olayını incelemekte olan 26 yaşındaki Esin Çanga adında evli iki çocuklu bir inzibat teğmeni meçhul bir arabanın çarpması sonucu ölmüştür. Yedek Subay olan teğmen, kendisini eve bırakan Jeep'in dönüştü Şirinevlerde yaptığı kazâyı tahkik etmek üzere clay yerine gelmiş, biraz sonra bir otomobil süratle teğmene bindirmiş ve olay yerinden uzaklaşmıştır.

## VİCDAN AZABINA DAYANAMADI

(Milliyet, 28.12.1966)

Londra asfaltında, Şirinevler mevkiinde Pazar geçesi bir trafik kazası ile ilgili incelemede bulunan Jandarma Teğmeni Esin Çanga'ya otomobille çarpan Aram Albasmacıoğlu, Bakırköy Jandarma Kumandanlığına teslim olmuştur. Albasmacıoğlu, olay gecesi daha sonra kardeşlerini kazâ yerine gönderip ölen olmadığını öğrendiğini, fakat ertesi günü «İki çocuk sahibi teğmenin öldüğünü» gazetelerde okuyunca vicdan azabı çekmeye başladığını ve bu yüzden teslim olduğunu söylemiştir.

Kuşkusuz ki, bu olayda, kişinin, davranışına dayanak olan bilgili niyeti önemlidir. asıl olsa bir gün yakalanacağını düşünerek teslim olanla, asıl vicdanının sesini duyarak teslim olan aynı çizgi üzerinde değildir. Fakat, bugünün insanları arasında suç işleyip de saklananların çoğu vicdanlarının sesini duyar, ezilir; ama bu ezintilerinin yenikliğine boyun eğmeği, açığa çıkmaya yeğ tutarlar. Sonunda korkuları galip gelerek gizlenmekten vazgeçseler de, vicdanlarını nefisleri yenmiş sayılır...

## OLAYLAR ve İNSANLAR ÖĞRETMEN DİYORDU Kİ..

Hasan PULUR

(Milliyet, 30 Kasım 1974)

.....

— Geçenlerde elime bir mektup geç-

ti. Bir öğretmen İlkokuldan mezun ettiği çocuklarına yazmış. Birisinin elinde gördüm, aldım sakladım. Hepimizin öğretmeni bizi beşinci sınıftan uğurlarken elbette böyle düşünmüştür ama, düşündüklerini yazıp bize vermemiştir. Ama bu öğretmen bakın neler yazmış.

Ve başladı okumağa öğretmen Leman Tunç'un mektubunu :

## «GÜLE GÜLE ÇOCUKLARIM;

Bu mektubum, her ders yılı sonunda sizlere yazdığım mektuptan çok farklı, bu kez size yazı ödevi vermiyor ve önümüzdeki ders yılı okulda bekleyemiyorum. Beş yıldır doldurduğunuz sınıfınızı ve sıralarınızı, okulunuzu ve bizleri pek çok güzel anularınızla bırakıp gidiyorsunuz.

Bizler okula başlayışınızı sevinçle, beş yılınızı sabırla ve okuldan ayrılışınızı buruk bir mutlulukla izliyoruz.

Mutlu ve umutlu, yorucu ve heyecanlı günleriyle beş yıl karşında, düşümde ve düşüncelerimde yaşadınız.

Siz; renk renk, koku koku taze çiçeklerimi her gün biraz daha gelişmiş ve güçlenmiş gördükçe size biraz su, biraz ışık olabilmenin gururunu yaşadım. Her yıl bana bahar kokusu getirdiniz, her yaşında bana baharı yaşattınız. Üzüntü ve yorgunluklarımı aranızda uruttum.

Hepiniz, en son gelen öğrencime kadar, hepiniz; bugünkü özellik ve güzelliklerinizle daima bende kalacaksınız. Boş bıraktığınız sıralarınızda uzun süre sizleri göreceğim. Ne var ki, bıraktığınız boşluğu beş yıl önceki sizler gibi, herşeyden habersiz sevmekten, başka sevmeyi bile bilmeyen küçükleriniz dolduracak, yeni çocuklarla avunup, sizlerle mutlu haberlerinizle sevinerek, övüneceğim.

Sevgili yavrularım; sizleri büyük sınıflara başarı ve ışık dolu ufuklara yolcu ederken unutmamanızı isterim ki, Anne, Baba ve Öğretmeniniz sizlerden aldıkları güçle yine size hizmet yolundadır. Özellikle anne ve babalarınızın yaşantılarının anlamı ve amacı sizlersiniz, onları sizlerden başka hiç kimse ve hiçbir şey mutlu edemez. Size ödenmez emekler veren, umut-

(Devamı sayfa 32'de)

Dış, için o düzeydeki kaba yansımalarıdır. Bütün toplumsal olaylar, doğasal olaylar ve tüm toplumsal psikolojik olayların her türlü bir beşer varlığı için dış realiteler demektir. Dış realiteler, kişinin öz-veriteleri (1) ile ilişkiye geçmesini, onları idrâk etmesini, tanıyıp bilmesini ve böylece bu temel hakikâtlere (veriteler) ile bilinçlenmesini sağlamak için bu dünya okulunun bu devresinin öğretmeni olan Râb Plân'ının kullandığı araçlardan bazılarıdır. Sözgelimi dünya insanların hiç de önceliğinde olmayan toplumsal olayların kaynaklandıkları çeşitli öğretiler, insanları pek çok biçimlerde etkileyen tüm atbiat olayları ve toplum içinde sürekli yön ve nitelik değiştiren sayısız psikolojik eğilimler hep insan yetiştirilişinde kullanılan vasıtalar olarak Râb Mekanizmasını ruhsal ve uzaysal ulularına hizmet etmektedir. İnsanların bazı araç faktörleri amaçyarak onların akımlarında bilinçsizce sürüklenmeleri ya da onlardan bazılarına sürekli obsede olmaları o insanlar için onca yanılğı ve zorlu yaşantıların, yaşamların çağırıcısıdır. Evrimsel yolunu uzatmak ve bir ölçüde yoldan sapıştır.

Bu dünyasal devre (siklus), kapsadığı varlıklar için temel bazı veriteleri haizdir. İşte bu devre dünya insanları, o veritelerle ilişkiye geçinceye ve o veriteler ile biçimleninceye değin yeryüzünde hazırlanan sayısız ve çeşitli realiteler içinden geçmiş ve geçirilmektedir. Her insan o anda bağlı bulunduğu realiteler ile evrimini elde etmek durumundadır. Bunları iyi değerlendirmesini bilmek gerekir. Biz bunları bilinçsel uyanmaya (kıyam etmeye) aday insanlar için söylüyoruz. Dünya realiteleri içinde, onlardan olmadan yani olay içinde olay olmadan yaşamasını öğrenmeliyiz. Bununla yükümlüyük. Bu dünya okulunun bu sınıfı dünya insanları için böyle geçilecektir.

Bilinç ve algı alanlarımızı, daha doğrusu bireysel mekânımıza (2) fiziksel, duygusal ve zihni dürtüler ile gelen her bilgi, izlenim, görgü ve deney verileri (done, malûmat) bizleri, ilgili oldukları açılardan idrâklendirmek, aydınlatmak ve



## Göksel Egemenlik

● Halûk Egemen SARIKAYA

olgunlaştırmak için ulaşmakta ve işlenmektedir kişiliğimize. Onlardan gerekli edinimleri almalı ve ısıtmalıyız kendilerimizi. Bilgeleşmek zorundayız. Evren'in doğası, İlahî Murad buna iteler varlığını.

Ycryüzü «beşeri devre sonu uyanışı» nı tesis etmek için dünya dışı büyük öğretmenin organizasyonları tarafında, insanlık insanlığa çok çeşitli yorumlarla baktırılmaktadır. İnsancıl bakış, maddeci bakış, bilimsel, ekonomik ve spiritüel bakış gibi türlü-çeşitli düşünsel sistemler ve

## D ü z e l t m e :

186. Ruh ve Madde Dergisinin 6. Sayfasındaki «Rölatif Evrim» başlıklı yazının «c» maddesinin ikinci paragrafı şu şekilde olacaktır :

«Ruhlar yan yana dizilip, ani bir uyarıyla evrim olayına başlamamışlardır.»

onların yorumları ile dünya insanı «dünya ölçüt olgunluğunu» edindirilmeye çalışılmaktadır.

Yeryüzünü yenebilmiş bir insan tüm dünyasal beşeri yükümlülüklerden ve çağını yitirmiş değer yargılarından arınmış, ışımış insan olarak evrimini diğer plânet ve sistemlerde sürdürmek üzere ayrılır yeryüzünden.

Yeryüzü, kapsadığı her şeyi ile belirli bir evrim sürecine bağlı olarak olgunlaşır, eğiten bir göksel öğrenim alanıdır. Son tahlilde insanoğlu, dünya insanı olduğunu, «dünyalı» olduğunu idrâk ederek bu yönde değiştirmesi, yeniden kurması gerekiyor kendini. Bunu hiç bir dünyasal beşeri karşı - koyma engelleyemeyecektir. Çünkü aslında beşeri direnc, beşerin elinde değildir. O gene bir düzen içre varlığı bir gerilim alanında tutmak ve böylece evrimine yeni boyutlar edindirmek içindir.

Kozmik bilinçliler buldukları ortamları, ruhsal tesir ve onun varyasyonları olarak algırlar. O düzeyde işin, değişken realitelerle yorumlandığı gibi olmadığı anlaşılır. Platon'un İdeler Teorisinde belirttiği gibi aslında yanılığın dünyasında yaşıyoruz. Dış dünyanın gerçekliği iç dünyanın temel gerçekliğine uygunluğu oranında veriteye (hakikâte) yakındır, yani reel olabilir. Objeler âleminde tüm realiteler ilgili oldukları veriteler (hakikâtlere) karşısında izafidirler. Ve varlık veritelere ancak bir araç olarak kullandığı nesnel ve öznel realitelerindeki tırmanışı ile ulaşabilir. Herhangi bir realiteyi sürekli amaç edinmek, onda takılıp kalmak varlığın hiç

de hayrına değildir ve hayrına da olmamış ve olmamaktadır da...

İnsanlar arasında olduğu gibi toplumlar ve devletler aralarında mevcut bulunan gizli ve açık tüm sorunlar, çelişkiler o toplum ve devletlerin genel karmalarının (3) bir çözümü, telafisi ve kendileriyle ilgili oldukları beşer kütlelerini daha ileri anlayış, düşüncü ve algılayış sürecine itelemek içindir. O çelişki ve sorunları, bu doğrultuda kullanmak için dünya dışı büyük öğretmen kurullar denetim ve gözetim altına alarak ortaya çıkarır, işler ve çözüme ulaştırırlar. Bu sırada bu sorunların çözüm alanları içinde bulunan varlık toplumları, olayların gelişmesine bağlı olarak bir gerilim ve basınç içinde tutulurlar. Toplumun bir kesimi bizzat bu olayların içinde aktif ya da pasif olarak yer alırlar. Diğerleri bu kişilerin çevrelerinde halka halka, deney ve gözlem yaparlar. Bu durum tümünün iç realitelerinde (4) bir dalgalanma, yeniden düzenlenme ve daha yüksek biçimlenmelere ulaşmaları içindir. Sıcak ve soğuk savaşları, uluslar arası tüm sürtüşmeleri, birleşmeleri, ayrılmaları vb. hep bu açıdan düşünülebilirsiniz.

Dış realiteler kapsamına giren toplumsal olaylar, sorunlar ve tabiat olaylarının nitelik ve gidışleri, o olaylardan etkilenecek varlık toplumlarının karmik telafi (3) ve evrimsel ihtiyaçlarının toplam nitelik ve gidışlerine uygun bir biçimdedir. Böylece varlık için dış realiteler, varlığın iç realitelerine uygun düzen ve düzenekler halinde ortaya çıkarılır. Bu düzenlemeler,

(Devamı sayfa 31'de)



# Ufo

## Aktüalite

Selman Gerçeksever

# Ölümün

# Bu

# Türlüsü...

Dünya atmosferinin üst tabakalarında, çok yükseklerde, boyu 1100 ve çapı 92 metrelik dev bir ana gemi, insana korku veren o dev hâyâlet kapkara gövdesile hareketsiz uzanıp yatıyordu.

30 metrelik bir uçan daire ile bu gemiye getirilmiş olan Amerikalı George Adamski, gemide kendisine gösterilen hârikalar karşısında âdeta büyülenmiş bir hâlde bütün bunları izliyor ve beynini zorlayarak bunları belleğine yerleştirmeye çalışıyordu. Geminin her yanı, her âleti, her parçası Dünya insanının akıl ve hâyâl gücünün ötesinde idi.

Şimdi, tariflere sığmaz bu azametli Ana Geminin — Gözlem — ya da — Keşif — odası diyebileceğimiz süper teknik bir bölümünde bulunuyorlardı. Sağlı sollu iki sıra hâlinde ve kendilerine özel olarak yapılmış bulunan yerlerinde 6 şardan 12 tane — Yakın Gözlem ve araştırma — Disklerinin (mini uçan daire) olduğu kırsımdı burası.

Bu diskler yaklaşık olarak 90 santim çapında, parlak, ve yumuşak bir malzeme yapılmış hissini veren ve biçim bakımından üst üste kapatılmış iki tabağın meydana getirdiği şekle benzer, orta kısım da yüksekliği bir karış kadar olan şeylerdi. Fakat, içlerinde daha Dünyanın tanımadığı, son derece yüksek bir bilim ve teknolojinin ürünü ve mühendislik hârikası olan minyatür cihazlar bulunuyordu.

Bunlar birer haber güvercini gibi Ana

gemiden ve gerektiğinde küçük uçan dairelerden çeşitli görevlerle uzaya gönderiliyorlardı. Akıl alamıyacağı büyük bir hızla kendilerine gösterilen görev yerine giden bu diskler, sanki akıllı bir yaratıkmiş gibi, gerektiğinde hızlı, gerektiğinde bir kedi gibi yavaş ve sesiz sağa sola gidiyor, bazan durup etrafı kolluyor, dinliyor, açık pencerelerden, kapılardan binalara girebiliyor velhasıl birer hâyâlet gibi hareket ederek istenilen bütün bilgileri topluyor ve kendini görevlendiren gemiye iletliyordu.

Her türlü titreşimleri, ses, radyo, ışık, hâttâ düşünce dalgalarını kaydediyorlar, atmosferin bütün fiziksel özelliklerini, kimyasal yapısını hatasız bir şekilde saptayarak, bir gezegenin üzerine gelmiş ana gemiye, aşağıya insan göndermeğe, örnek almaya telsizle dinlemeye gerek kalmadan en doğru ve kesin şekilde son derece kısa bir zaman içinde eksiksiz gediksiz bildiriyorlardı.

Keşif odası gemi gövdesinin alt tarafında idi. Diskler iki duvar boyunca sıralanmış özel yuvalarında, korkunç yeteneklerinden dışarıya en ufak bir sır vermeden sâkin, sessiz ve esrarlı bir görünüş içinde dizili duruyorlardı. Arkalarındaki duvarda, bunların geçmesine ve uzaya çık-

\* «Ufo Aktüalite» ye bu yazıyı hazırlayan Sayın Muzaffer SUAR'a teşekkür ederiz.

masına yarayan lumbos yahut torpil kovanına benzeyen kapaklı yuvalar vardı.

Gemiyi gezdiren uzaylı açıklamalarına devam ediyordu :

— Bu küçük disklerin, bazan çok yükseklere bazan da Dünya atmosferi içinde çok alçaktan geçtikleri görülür. Geceleri ışıldarlar. Dünyanın üzerinden geçerken gezegeninizden uzaya yayılan ve devamlı hareket hâlinde olan, devamlı dalga boyu değişiklikleri içinde bulunan her çeşit hareket, ışımaya ve dalga emisyonlarını kaydederler. Bizim teknolojiniz için mümkün olabilen en gelişmiş ve son derece yararlı âletleri içinde toplamış olan bu son derece değerli ve yararlı makinalarla bazan şu veya bu sebepten bağlantımız kesilebilir. Konturolumuzdan çıkan bu makinalar Dünya veya bir başka gezegenin yüzeyinde bir yere çarparak parçalanabilirler.

Böyle bir durumun ortaya çıkmasında yardımcı işlemler derhâl harekete geçirilir. Geminin her iki tarafında ve disklerin fırlatıldığı kovanların altında birer manyetik ışın projektörü vardır. Bir disk kontrolden çıkınca bu projektörden gönderilen manyetik ışın ile çabuk veya yavaş (duruma göre) yok edilir, yani bozundurulur. Arızalandırma, bozma değil, sözcüğün hakiki anlamıyla (Yok) edilirler.

Yok edilme eğer âni ise, çok şiddetli bir patlama şeklinde olur. Dünya atmosferinde olan bu infilâkleri sizin sorumlu kişileriniz veya bilim adamlarınız topçu atışları, jet uçaklarının ses duvarını aşmaları yahut elektrik fırtınaları diye açıklamaya çalışıyorlar.

Diğer yandan, eğer bu arızalanma veya kontrolden çıkma yere çok yakın yüksekliklerde yahut patlamanın etrafa zararlı olabileceği bir durumda olması hâlinde, diskin yere inmesine müsaade edilir. Bu sefer üzerine yumuşak ışın gönderilerek şarj edilir. Bu ise, onun âni bir patlama ile bozulması yani zerrelerine, atomlarına ayrılması işleminin birdenbire olması yerine, kimseye ve etrafına zarar vermeden yavaş yavaş bozulmasını sağlar.

Evvelâ bütün metâller yumuşar, jel

(pelte) hâlini alır. Sonra sıvılaşır ve nihayet, geride hiç bir artık ve enkaz bırakmadan gaz hâline, buhar hâline gelerek uçar gider.

Bu türlü bozunma, diske dokunan insan veya başka şeyler için bir tehlike yaratmadan meydana gelir. Burada tek tehlikeli durum, ışınlanmanın başlaması sırasında bir kimsenin tesadüfen ona dokunması veya kazaen ısına marûz kalması olabilir...

Biz Adamski ile uzay gemisini ve mürettebatını baş başa bırakarak Dünya-mıza dönelim.

Yıl, 1971. Brezilya'da, Sao Paulo da Profesör Flavio A. Pereira'nın başkanlığında toplanan 4. üncü UFO ve 2 inci uzay araştırmaları kongresinde bulunuyoruz. Diş hekimini olan bir üye acı bir dille bazı kritiklerde bulunuyor: UFO'lar hakkında üyeler tarafından bin bir zahmetle toplanan bazan pek meraklı bazan da pek acı olabilecek her türlü haberlerin kendi basın organlarında, gösterilmesi gereken sadakat ve titizlikle ele alınmadığını, kendisinin yayınlamak üzere gönderdiği bir raporun iki defa göndermiş olmasına rağmen yayınlanmamış olduğunu açıklayarak şikâyettedir bulunmaktadı. Olay epeyce gürültü koparmıştır. Sonunda İspanyolca olarak çıkan bu yazı İngilizceye çevrilerek Dünya kamu oyununun gözleri önüne serilebilmişti. 1973 yılında aydınlığa çıkabilen olay, 1946 yılında geçmiş fakat araştırmacı üye bunu mesakatlî bir çalışma ve büyük gayretlerle, yeri ile, tamıkları ile düzenli bir soruşturma ile bilimsel ve dört başı mamur bir rapor hâline getirmişti. Belki pek acı, pek müthişti ama, insanlık tatlıları yanında acıları da bilmeli idi.

Olay, Brezilya'nın Sao Paulo eyaletinin Sao Roque bölgesinde uygarlıktan nasibini pek az alan iç bölgelerinde fakir ve ücra Arçariguama kasabasında, 1946 yılı şubat ayının kutsal sayılan bir salı günü geçmişti. Şubat güney yarım küresinin sonbahar aylarındadır.

Olayın kahrının Joao Prestes Filho vak'a tarihinde 40 yaşlarında, evli, sağ-

(Devamı sayfa 30'da)

# Mavlâna'dan

## Cathare'lara

### XIII. Yüzyılda Mistik Hareketler (\*)

● Jacques ROLLET

«Gemiye binmişiz bir defa» der Pascal. Doğduğumuz andan itibaren kaçınılmaz bir şekilde ölüme yuvarlanıyoruz. Birazcık gülümseme, daha çok gözyaşı; ve her şeyi yok eden aşınma bizlere bir ayrıcalık tanımamakta. İnsanların çoğu için ölüm ve doğumun, bu başlangıçtan ve sonun arasındaki yaşam: yemek, içmek, uyumak, yumurta pişirircesine bir kayıtsızlıkla sevmektir. Yol, iş, uyku... Öyle bir yaşam ki, sadece şu soru, ya da müşahade ile ifade edilen bir inanç yahut şüphelikle renklendirilmektedir: «Ashada bütün bu olup bitenlerin arkasında bir şeyler olmalı; tersi çok aptalca olurdu.» Ya da sağlam bir materyalizmle haklı gösterilmek istenen bir hayat: «Önceden bir şey yoktu; sonra da bir şey yok.» Bu avutucudur ve bir şey kanıtlamaz. Fakat yatay bir plânda yaşamaktır; sahip olmayı var olmakla, nesneyi fikirle, maddeyi ruhla değiştirmektedir. Başkaları için ruhun araştırılışı — Bu arada Jung'u zikrederim — sözün mistik anlamıyla gerçeğin araştırılışı, yaşamlarının tutkusu, varlık sebepleridir ve yataya karşın dikeylikle, yükselişle simgelenen bir çabadır. Ancak, sözüm ona yagayanların yüzde doksan dokuzu için bu dikeylik sadece insanoğlunun atalarının dört ayaklıktan iki ayaklığa geçişidir.

O halde Celâleddin-i Rûmî gibi konuşmak için görünüşten (hayalden) gerçeğe erişmek için olayların ötesine varmak, görünenden görünmeyene gitmek gereği üzerine kurulmuştur. Zohar, sadece vasıtalıktan ibaret imaj ve simgelerin iki dünyanın anahtar sözcükleri, maddesel dünyayı ruhsal dünyaya birleştiren köprüler

olduğunu söylemektedir. Celâleddin-i Rûmî de «El mecaz kantaret-ül hakikât: Gerçeğin ölçüsü simgedir» demektedir. Ya da müzik.

Peki, bu son realiteye varmak için kelimenin derin anlamıyla hangi yol tutulmalıdır? Görünüşte yollar çoktur; gerçek ten ise bir tek yol vardır ve bunun içindir ki, Batı'daki evanjelist harekete paralel, özellikle Türkiye'de gelişen Celâleddin-i Rûmî'nin yarattığı XIII. yüzyıldaki mistik akımlardan söz etmeği kararlaştırdım.

Doğuda XIII. yüzyılda, daha doğrusu XII. ve XIII. yüzyıllarda neler olmaktadır? André Miquel'e göre bu, karışık bir dönemdir. Düşünceler, ruhtan çok biçim üzerine kurulmuş islâmî şekilcilikten yorulmuştur. Bir yenilenme, imanda bir derinlik gereği duyulmaktadır. Bu gereksinme tarikatların oluşturduğu guruplaşmaların teşkili ile karşılanacaktır. Bu tarikatların üyeleri dervişlerdir. Bu acemce sözcük fakirler, ya da kardeşler anlamına gelir. Batı'da bu son anlamıyla benzerini bulabilirsiniz.

Çoğu kez bir tarikat erkeklere özel ve ona göre düzenlenmiştir. Ancak, bir çeşit devrim diyebileceğimiz kadın tekkelerine de rastlanmaktadır. Hindistandaki Madariler gibi dilenci dervişlere ve özellikle İran'dan gelmiş Kalender'lere de rastlanmaktadır. Birazdan, yalnız Doğu'da değil, Batı'da da İran'ın oynadığı çok önemli rolü göreceğiz. Mevleviler, esprileri, tabii gerçek anlamlarıyla, hepsi de kayda değer

\* 14 Aralık 1973'de İzmir Fransız Kültür Merkezinde verilen Konferans.

hikâyeler sahibi Bektaşiler, doğal olarak hareketin içinde idiler. Safevîlerin dindar sülâlesini de ilâve edelim. Bütün bu topluluklar, sahte iman sahiplerinin sarıldıkları kalıplaşmış fikirleri altüst eden ve ilk bakışta göze çarpan farklılığı sevinçle gözlüyorlardı. Massignon'a göre toplam olarak farklı görüş sahibi ve âyin uygulayan 200 kadar grup vardı. Fakat hepsi de (Hüve) yi arıyorlardı. Mevlevîlerin en gözde zikri (Hu), Arapça'da (O) demek olan Tanrı yolunda idiler.

Tarikat'ın yapısı şöyledir: (Cathare'larda rasladığımız Ancien=Pir) Şeyh topluluğun başındadır. Çeşitli kimseleri yönetmektedir. Tarikata namzet olanlar önce, Hint'teki Guru'lar gibi, rûhani âmirlerin nezâretinde bir çömezlik dönemi geçirirler. Topluluğun üyeleri «Sûfi» lerdir. Kuşkusuz yünden bir elbise giydikleri için böyle çağrılmaktadırlar. Sôf, Arapçada yün demektir. Sûfi sözcüğü, bazı etimolojistlerin sandığı gibi, Yunancada bilgelik anlamına gelen (Sophia) dan gelmemiştir.

Sûfilik'in kökeni, gerçekte epey eskilere gitmektedir. VIII. yüzyılda Basra'da, Arabistan'da, hatta Mekke ve Medine'de çeşitli topluluklar bulunmaktadır. Bu topluluklar ne olmuşlardır? Hiç şüphesiz dejenere olmuşlardır; hiç olmazsa, tekkeleri mevcut değildir. (Fas'ta Mazgan'da birkaç Sûf'ye raslamıştım. Tekkelerinin olmayışına karşın Sûfiler mevcuttur. Bunlar okültleşmiş, gizlenmiş de olsalar, Sûfi ruhu ve mistisizmi sürmektedir. Önemli olan onun bulunduğu yeri keşfedip çıkarmaktadır. Bir kâpıcıda veya bir köy meczubunda. — Tabii ki, bu mezcupluk gerçek bir akıl yoksunluğu değil, ancak öyle görünmektir. —

Buna paralel olarak batıda aynı dönemde yeni kemâl (1) yolları aranmaktadır. «Kemâl» kelimesi Doğuda olduğu kadar Batıda da bu çağda bir anahtar sözcük olmuş görünmektedir. Buna ilerde tekrar döneceğiz. Daha IX. yüzyılda 821 de ölmüş Amane'lı Saint Benoit ortak bir rahibin yönetimi altında toplanmış manastırlar kurmayı düşünmüştü.

Dindar Louis'nin saltanatı sırasında

tasarlanmış bu manastırlaşma hareketi Saint-Benoit'nın ölümünden sonra devam etmemiştir. Fikir her zaman ortaklıkta mevcuttur. Bunu yeniden ele alıp başarıya ulaştıran Cluny'dir. 909 da Akitarya Dükü Giyom — bu arada Dükün güneyli oluşuna dikkati çekelim — Cluny'yi dini ve sivil her türlü otoriteden özerk ilân etmişti. Ulemânın çok kitabı otoritesinden ayrılan sufilerde de aynı tepkiler ilginçtir. Yeni kilise sadece Roma'ya bağlıydı. Manastır reformunu ve dinsel Rönesansa girişmek için bu özerklik ona büyük bir nüfuz verdi. Kilisenin en önde gelen karakteristikleri önce dünya ile, gösterişle ilginin kesilmesi, (Sûfilerin çok beğendikleri bir fikirdir bu) sonra da söylenmekte olan ilâhilerin mükemmeliyeti ile âyinlerin ulviyetinin aranılışıdır. Hemen belirtelim ki, Celâleddin-i Rumi'nin yaptığı da bundan başka bir şey değildi. Yahut, o da aynı şeyi yaptı: Müzik öbür âleme açılan kapıydı. Âyinin sesli olarak kutlanması, sema idi; dervişlerin dönüşü Mevlevîlerin başta gelen âyini idi. Acaip tesadüf, Tanrıya bu tarz ibadetin dışında hristiyanlık ile İslâmiyet arasında bir ilişkidenden bahsedilemez.

Mevlevî hareketinin daha dünyeviye şekilleri olarak gelişmesi gibi — bunu daha ilerde ayrıca göreceğiz — Cluny disiplini (2) XIII. yüzyılda kır hayatına bağlılık, dünyaya dahil olmak üzerinde ısrar etmiştir. Oysaki XII. yüzyılda fıkarcılık, çile veya yoğun manevî hayata yönelişten oluşan Vita apostolica (3) ya daha çokdeğer veriliyordu.

Tarikatı Reims Piskoposluk okulu şefi Bruna tarafından kurulan Chartre'lılarda tersine icaplar daha kesindi: tam sükût, dua el yazmalarının kopya edilmesi ve tarla çalışmaları, el işleri, tercihan en adi harcı âlem ve zor olanları tevazu sahibi olmak için bir yol olduğundan revaçtaydı. Sanırım hiç kimse itiraz edemez. Çalışma insanı tevazua götürür.

1098 yılında, Dijon çevresinde Citeaux'da Robert de Molesme adında bir benedikten rahibi «reformé», yeni bir manastır kurmuştur. O da, bedeni çalışmanın gere-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

ği üstünde ısrar eder ve manastır yaşamındaki bütün zengin gösterişli şekillerin aleyhindedir. Eseri, karakteri ilginç bir karışım arz eden Saint-Bernard'la gerçek anlamını kazanır. Bir yönden, politik inanç bakımından aşırı tutuculuğu ile hayret uyandırır (derebeylik düzeninin savunucusudur); öte yandan Louis Charpantier'ye inanmak gerekirse, Temple tarikatının kurucularındandır. Bu Temple tarikatı rafizilikle (4) suçlanmış ve sonunda güzel Philippe tarafından yok edilmiştir. Saint-Bernard'ın bütün sistemi üç kelime ile özetlenebilir: Çile, riyazet (5), Tanrı aşkı. Ancak özellikle, kaideleri daha azaltılmış, sevgiyle ve önceki yüzyılların şekilci dindarlığından uzaklaşmış bir dinsel hayatın teşvikçisi olmuştur. Saint Bernard sonraki yüzyılda Saint François d'Assise'in ya da daha sonra Pascal'inki gibi bir duygu takvâsı (6) kalb dindarlığı üzerinde ısrar eder.

Dinde olduğu kadar edebiyat alanında da kültürlü bir adam olarak bilginin iman hizmetinde olmasını ister. O da Celâleddini Rumi gibi gnostikdir (7). XIII. yüzyılda Avurupa'da 500 kadar cistercian (8) erkek manastırı biraz daha fazla da kadın manastırı vardı. Bu cistercien reformunun genişliği hakkında bir fikir verebilir. Yazık ki, veya şükürler olsun ki, herkes manastıra girip Tanrının seçilmişlerinin kaidelerine boyun eğemiyordu. Lâikler kutsallık bakımından kendilerini eksik hissediyorlardı; aile yaşamları yüzünden kurtuluşları tehlikede idi. Örneğin birbirleriyle buluşamıyorlardı: Böylece bazıları, tanrısal nimetten pay alabilmek için bazan manastır civarında cemaat halinde yaşıyorlardı. Bunlar böylece manastır kaidelerine o kadar uymadan Tanrıya yaklaşmayı uman muhibler (9) idi. Diğerleri «conversi» olarak kabul olunup maddî zahmetleri karşılıyorlardı. Âyinden muaf, okuması yazması olmayan, dinsel kuruluşların ruhta fakir olanlarıydılar (10).

Ayrıca, kısaca işaret etmeliyim ki, bir parça bugünkü hippiler gibi, hiçbir kayda tâbi olmadan kendiliğinden oluşan dinsel yaşamdan duyulanmış kadın ve erkek gu-

rupları da vardı. Bir âmirin nezaretinde el işleri yapıyorlar, hastalara bakıyorlar, ölüleri gömüyorlardı. Bekleneceği gibi din otoriteleri, böyle ayrı guruplaşmalardan çabuk kuşkulandılar ve dinsel sapıklık bahanesiyle bunları ortadan kaldırdılar.

Bu guruplar reformun başlangıcında İtalya Milano Patarin'leri gibi din topluluklarından farklı idiler. Bu topluluklar ekseri esnaf loncaları ile bağıntılıydılar: Yün işleyen esnaf gibi (bu bize Süf'leri hatırlatıyor) ezilenlerden oluşmaktadırlar ve ilerde anlatacağımız gibi, Vandöre sapıkları olarak tanımlandılar. Lâiklerde bir topluluğa kabul söyledığımız gibi, çoğunlukla aynı zamanda lonca temsil eden topluluğa katılmakla genelleşmektedir. Meslek koruyucu azizlerin kökeni buralardan gelir: Bakır işçileri için Aziz Deonarda, duvarcılar için Aziz Blaise, altın işçileri için Aziz Eloi. Kuşkusuz şimdi de yaşamakta olan Fransa Mason'luk bu lonca teşkilâtlarından çıkmıştır. Türkiye'de Yeniçerilik Bektaşiliğe bağlanmıştır. Üyeler arasında kardeşçe dayanışma bir zorunluktur (Masonluğun yalnızca bu yönü üzerinde durulmuştur. Şimdiye kadar) ve teşkilâta ortaklaşa sofrada yemek (11) uygulanmaktadır. Bu, Platon'un ziyafetlerini ve İsa'nın son yemeğini (12) hatırlatmaktadır.

İlginç bir ayrıntı: Avignon köprüsünü kuran kardeşlerin başına çoban Bénajet geçmişti. (Çobanlıktaki sembolizmi kayda değer). Köprü yapan kardeşler tanrısal yapıcıyı simgelemektedirler. Köprü de, Celâleddin-i Rumi bahsinde gördüğümüz gibi, görüntüş ile gerçek arasında atılmıştı.

Böylece, Doğuda olduğu gibi Batıda da, XIII. yüzyılda, tekke yerini tutan manastırlar yaygınlaşmada, beşerî hayatın ötesinde bir yaşama tarzı, dua ve bedeni çabışmayı önermektedirler. Topluluklar dini ve çoğunlukla lonca tarzındadır. Hatta, batıdaki manastırların ve doğudaki tekkelerin yapısı değişik olsa bile, aranan biridir: sonuçta kurtuluş ve Tanrı vardır.

Ancak mistik akımlardan, Tanrı delillerinden, azizlerden, tariki dünyadan, bir mantığı son sınırlarına kadar zorlayan

ilginç kişilerden bahsetmeden söz açmak olanaksızdır. Gerçekten çoğunlukla topluluklar mezheplere ayrılmakta, sapıklığa düşmekte veya kaybolmakta idiler. Bu tarihi dünyalık eğilimi Batı manastırlarında evvelce de vardı ve bir çok manastırda kendilerini mağaralara kapattıranlara raslanırdı. Okuduğum en ilginç, tarihi dünya hikâyesi XIII. yüzyılda Tibet'te yaşamış aziz Milarepa'nınkidir. Riyazetleriyle olağanüstü güçler kazanmıştı.

Batıda tarihi dünya çoğunlukla silahlarını bırakmış bir askerdir. (Bütün askerlerin tarihi dünya olduğu gibi bir dünya hayal edilmektedir...) Sûf'nin giydiği hurka gibi yünden bir gömlek giymektedir. Bütünüyle sakalını bırakmakta ve vücuduna özen göstermektedir. Gezgincidir; bir Müslüman salık gibi, hac yolunda gezmektedir. Yalnızdır, halk adamıdır; vaaz eder. Dürüstlüğe, fakirlik ve tevazua kararlıdır. Matta'nın zikrettiği İsa'nın sözünü hatırlamaktadır. «Kâmil olmak istersen git, sahip olduğun herşeyi sat, fakirlere dağıt ve göklerde hazinen olacaktır.» Bu gezginci tarihi dünyaların derin bir etkisi olmuştur. Ancak çoğu zaman bu deney geçicidir: çile çıkınca tarihi dünya tekrar dünya hayatına döner. Katmandu yolunu yapmıştır. (13)

Doğuda da aynıdır. Aziz, tarihi dünya ortasarkıda da gezgincidir. Davranışlarıyla şaşkınlık yaratır. Cinaslarla konuşur, bazan çıplak gezer, özellikle magribde (14) başını satırla yaralamakta tranşa geçmekte, kehanette bulunmaktadır. Bektaşiler, Nasreddin Hoca, hatta Celâleddin-i Rumî gibi tahrik edici olaylara başvurur. Örneğin kendisine «sana olan sevgimden bu akşam bütün kur'anı okudum» diyen kimsese Celâleddin «nasıl oldu da ölmedin?» diye cevap vermişti. Bu bir eğitim yönü temidir. Rumî «bir şaka, şaka değil bir öğretiler» demektedir. Fakat ermiş, tarihi dünya kendisinde bir cinin yuvalandığı bir mecnun, yani alelâde kimselerce biraz deli kabul edilmektedir. Zihnî rahatlık düşüncesiz ve bozulmaz. Ancak ermiş, olağanüstü güçler ve özellikle şifacı güç sa-

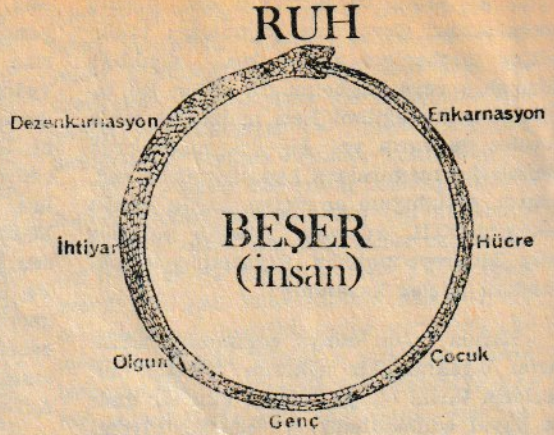
hibi sayıldığından, İslâmiyetinde Hıristiyanlık gibi atalardan kalma sihirler üzerine aşılınması dolayısıyla doğru dürüst (yani sıradan) düşünöner bunu inkâr ederler. Azizlere ibadet kültü doğar. Batıda kiliseler eski inzivâ mahallerinde inşa edilmişti. Doğuda merabular, ermiş mezarları (türbeleri) ve tılsımlı yerler vardır. Marabu, Markût Arapça'da «rabîta» fiilinden gelir ki bağ, bağı olma anlamındadır. Ve bağlayan şey dindir. Lâtincede «veligere» aynı anlamdadır. Padova'yı ziyaret ederseniz katedral biçiminde büyük bir marabu görürsünüz. Bu marabu, ermiş Antoine'nın mezarıdır.

- (1) Mistik yazıların çevirisinde bazı eski deyimlere yer vermek zorundayız. «Perfection» un tam karşılığı Kemâl'dir. Buna tamlama diyemeyiz. Kemâl kelimesi tekâmülle ilgisi bakımından önemlidir.
- (2) Nobilitisme.
- (3) Dinsel Hayat.
- (4) Dinsel sapıklık.
- (5) Mânen yükselmek için yemek ve içmekten aşırı pehrizler yapma disiplinini.
- (6) Devosion = takva.
- (7) Akıl yerine kalp yolunu seçenler.
- (8) 1098 yılında Robert de Moleme tarafından kurulan bir tarikat.
- (9) Bir tarikata resmen dahil olmadan sempati duyanlar.
- (10) İncil'e atıf yapılmaktadır. Ne mutlu ruhta fakir olanlara.
- (11) Agape.
- (12) Léve.
- (13) Burada, Hippilerin genellikle Nepal Başkenti Katmandu'ya seyahatlerini kastedilmektedir.
- (14) Kuzey Afrika'daki Arap Ülkelerine magrip (batı ülkeleri) denilmektedir.

# Eğitim

# Eğitim

# Eğitim!..



## ● Selman GERÇEKSEVER

Uzunca bir süreden beri devammetmekte olan bu yazı serimizi bazı sayılarımızda zaman zaman keserek (konuyla ilgili olarak) elimize geçen yeni bilgileri de sizlere aktarmak istiyoruz. Daha çok okul öncesi çocuklukla ilgili aşağıdaki malûmatı kısa paragraflar halinde tetkikinize sunuyoruz:

### ● Çocuğunuzu Ne Zaman Eğitmeli-siniz?

İyi alışkanlıklar çocuğa doğumdan itibaren devamlı olarak kazandırılmaya çalışmak gerekir. Hiç bir zaman «... şunu öğrenmesi için daha çok küçük...» demeyiniz. İyi alışkanlıkların çocuğa verilmeye başlanması ne kadar erken olursa, bunlar çocukta gün geçtikçe, yaş ilerledikçe daha da kuvvetlenecek, yerleşecek ve büyüdüğü zaman değişmesi kolay kolay mümkün olmayacaktır.

Evet, çocuğa ne zaman öğretilmeye başlanması, eğitilmeye başlanması hususu birçok ana-babanın düşündüğünden çok daha erkendir. İnsanoğlu'nun tabiatının bir özelliğinden dolayı, kötü alışkanlıkların kazanılmasından daha kolaydır. Bu bakımdan kötü bir eylemi öğrenmesi, iyi birşey öğrenmesinden daha kolaydır.

Pek çok aileler çocuklarına birşey öğretmenleri için zamanın daha çok erken ol-

duğunu düşünürler. Onlar zannederler ki, çocuğun birşeyler anlamaya başladığı zamana kadar beklenmelidir. Hatta bu bekleme okul öncesi (7 yaş) ne kadar sürdürülenler vardır. O zamanda İlk Okul birinci sınıfta, ele avuca sığmaz, isyankâr, etrafındakilere saygısız veletler karşımıza çıkmaktadır. Bu bakımdan, «... öğrenmesi için daha erken...» zihniyetinden vazgeçilmelidir.

Küçükler birçok şeyi genellikle taklit yoluyla öğrenirler. Bu bakımdan, çocukta davranış şekillerinin gelişmesi ana-babaya bağlıdır. Ya da, ana-babanın çocuğu içinde büyümesine zorladığı ortama bağlıdır, denebilir. İleride ortaya çıkması muhtemel birçok şey daha küçük yaşlardan itibaren öğretilir. Ana-baba çocuğun önünde güzel bir örnek olmalıdır. Çocuklar genellikle gördüklerini taklit ederler. Böylece birçok şeyi taklit yoluyla öğrenirler. Bu bakımdan toplumda suç sayılan davranışlar da doğumdan sonra öğrenilmiş şeylerdir. İçinde bulunduğumuz zamanda televizyon bu konuda oldukça etkilidir. Buna film ve radyoyu da eklemeliyiz. Bu bakımdan dik-katsiz olan ana-babaların çocuklarına yapacağı hatırı sayılır hatalardan biri de bütün TV programlarını hiçbir seçime tâbi tutmadan, çocuğun okumak istediği kitapları göyle bir gözden geçirmeden, elne



vermek olacaktır. Çocuk, kötü alışkanlıklarını, iyileri öğretilinceye kadar devam ettirecektir. İyi alışkanlıklar devamlı pratiklerle (tekrarlar) öğretilir. Kötü alış-

kanlıklar mümkün olduğu kadar erken yaşlarda kırılmalıdır.

#### ● **Çocuğunuz Nasıl Öğrenir?**

Yeni doğan yaratıklar içinde en âciz durumda olanları insan yavrularıdır. Hayvan yavruları doğumlarından çok kısa bir zaman sonra kendilerine gelip, harekete ve beslenmeye başlarlar. Bir insan yavrusu doğum olayıyla birlikte o hayatıyla ilgili öğrenmelerine başlar. Yüksek benliğinde yeni öğrendikleriyle eski hayatlarında öğrendiklerinin sentezini yapar. Kısa zamanda bebe koklamaya, tatmaya ve annesinin sesine alışır.

#### ● **Otorite Evde Başlar :**

Çocukta doğru veya hatalı davranışların gelişmesinde aile çok önemli rol oynar. Bundan sonra okul gelir. Burada ana-baba çocuğun eğitimi için ilk öğretmenlerdir. Çocuk evde, başkalarının da saygı duyulması gereken hakları bulunduğu gerçeğini öğrenir. Başkalarına saygılı olmayı, mülkiyete saygı göstermeyi öğrenmelidir. Sadece kendi işlerini yapmakla değil, başkalarının sorumluluklarını da paylaşmayı öğrenmelidir. TANRI'nın kurallarına uymanın gerekliliğini de öğrenmelidir. Tabii bütün bunlar aile içinde çocuğa örnekleriyle öğretilir. Çocuğunu gerçek anlamda seven bir ana-baba onu evvela disiplin altına sokacaktır. Dünyaya yeni enkarne olmuş bir varlık (bebek) ana-babasınınkinden başka bir otorite, başka bir kanun, başka bir koruyucu ve kendisini destekle-

● **Devamı sayfa 38'de**



# DÜNYADA BİLİM

## Zaman İçinde İnsan, İnsan İçinde Zaman

● Dr. J. A. M. Meerloo

Modern insanın hayatı, büyük nispette bizzat kendisinin en iyi şekilde geliştirdiği icatlardan biri olan, saat tarafından ayarlanmıştır. Orta çağın sonlarına kadar kitaplarda hassasiyet ile belirtilen zamanlar güneşin doğuşu ile batışıdır. İlk önce yapılan saatlerde, yalnız saatleri gösteren akrep mevcuttu; çeyrek saatlerden daha küçük zaman birimlerine hiçbir önem verilmezdi. Daha doğru zaman üniteleri ancak denizcilerin yalnız kuzey ve güney değil, fakat doğu ile batıyı keşfe başladıkları zaman hakiki değerine kavuşmuştur. İlim ve teknik için, saniyeyi bine ve milyona bölme ihtiyacı yavaş yavaş hissedilmeğe başlamıştı. Aktüel olarak, birkaç nanosecond süren süreçler incelemeye başlamıştır. Günlük hayatta, zaman ünitesi içinde dakikanın yerini alabilmesi için, büyük demiryolu şebekelerinin gelişmesini beklemek lüzum gelmişti. Günümüzde bürolarda, çeyrek saatlere bölünmüş ajandalar vardır ve sporun sayesinde saniyenin yüzde birini de öğrenmiş bulunuyoruz. Bu suretle hayatımızın bölümlerinin, insan-oğlu eli ile bölünmüş ve zaman içinde yerleştirilmiş hale gelmesine alışmış olduk. Belirli bir zamanda evimizi terketmemiz gerekir; ve günün geri kalan kısmı bölüm ve zamana tren tarifesi kadar kesin olarak ayrılmış vaziyettedir. İnsanın günlük ya-

şama düzenini değiştirmesi, tren tarifesinde büyük zaman değişikliklerine sebebiyet verecek ve tarifeyi değiştirecek nitelikteki düzensizliklerin ortaya çıkardığı zorluklar kadar, önemli hale gelmiştir. Günlük çalışmamız bitse de az veya çok bir zamana kendimizi uydurmağa devam ederiz: Şu saatte evde bekleniyoruz, şu zamanda yemeği bitirmeliyiz çünkü saat sekize beş kala çocukların yatmadan önce seyrettikleri bir televizyon programı vardır, daha sonra fazla konuşmamak şartı ile telefon edilecek, çünkü bundan sonra televizyonda önemli programlar var. Böyle bir zaman bölümü ne kadar mecburi olursa olsun, insan istediği zaman bunu değiştirebilir. Bu, biyolojik fonksiyonlarımızla hiçbir alakası olmayan ve belki de aşırı derecede onunla çarpışan medeni şeklimizin ve yaşantımızın bir neticesidir. Bunları belirtirken, aşağıdaki suali de sormuş oluyoruz: Medeniyet tarafından getirilen bu saatin tiktakları, insana ne kadar hakim oluyor. Acaba insanda, Palolo için varit olan primitif biyolojik saat («Eunice viridis») medeniyetin geliştirdiği saatin darbelerine uyabiliyor mu?

### Denizcilik ve çoğalma :

Botanik ve zoolojide biyolojik saatler çok iyi bilinir. Meşhur «Victoria regia» harika çiçeklerini gece yarısı açar, Palolo

deniz kurdu pasifik okyanusunda yaşar ve Samoa yerlileri ve diğer yerli kabileler bunları çok severler. Bu, organik saat için klâsik bir misâldir: Bizim ağırlıklarından kurtulma diye isimlendirebileceğimiz bir vetire vardır (Kurt vücudunun bir kısmını kabuğunu bırakır) ve bu dolunay devresinde meydana gelir. İnsanda, menstruel siklus şeklinde halen mevcüt olan ilişki, bu periodik olayların hayatla kozmos arasındaki mevcut ilişkilerin bir belirtisi gibi kabul edilmesine şaşırılmaması lâzımdır. Her cins hayvanda çoğalma, zamana göre bazı adaptasyon kademelerine uyduğu gösterilmiştir. Yuvaların yapılması, deri veya kabuk değişimi, geyiklerin boynuzlarını ağaçlara sürterek üzerlerini kazımalarında daima ve açık bir şekilde mevsimin tesiri görülmüştür. Biyolojik saati hesaba katmadan, çoğalmayı yer, ısı ve güneş ışınları farkı ile, bu vakalarda hormonal değişiklikler yaparak etkilediği kolaylıkla düşünülebilir.

Bu arada, «Victoria regia» ve Palolo için dış dünya ile çoğalma süreci arasında ilişkiden bahsetmek pek doğru olmaz. Deniz yolculuğu gibi kompleks problemleri çözme imkânı olan bütün hayvanlarda otonom ve hakikî bir biyolojik saatin mevcudiyetini kabul etmek mecburiyetindeyiz. İşte bu açıdan arılar, bir nevi kendi içlerinde sanki güneş saatine malikmiş gibi davranırlar. Som balığı ve birçok kuş, avlandıkları yerlerden çoğalma yerlerine ayrılmış sahalara gitmek için, uzun mesafeler kat ederler, kumru yalnız takip edeceği yolu bulmak değil, fakat zamanı ölçme işini de halletmeğe mecburdur. Alt yapı hayvanlarında dış dünya olaylarında biyolojik saat üst yapı hayvanlarından daha senkron olarak işler. Daha gelişmiş hayvanların organizması günlük ritmden daha kolaylıkla ayrılmış gibi gözükmüyor. Bu da bize, insanın biyolojik saatin darbelerine daha az hassas olduğu neticesine varmamıza müncer olurmuş gibi geliyor. Fakat bu görüş doğru değildir.

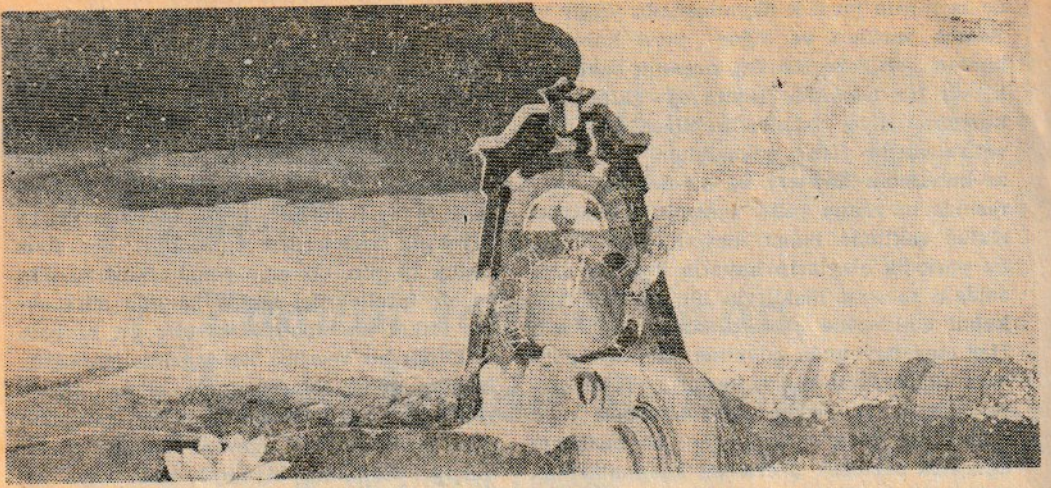
#### İnsanda zaman hissi :

Belirli bir saatten önce uyanma olayı biyolojik saatin iyi bilinen etkisini gösteren örneği teşkil eder. Çok defa herhangi

bir kimse şu saatte uyanmağa karar vermişse, bu oldukça hassas bir şekilde gerçekleşir. Aktüel olarak zamanı bir başka şekilde ölçmeğe yönelmiş her çeşit ritmik ve sıklık fonksiyonlar, biyolojik ve psikolojik araştırmaların önemli bir sahasını teşkil eder. Bir olay meydana gelirken ve insanın eylemlerini tayin ederken çeşitli biyolojik ritmlerden bahsedilir. Bir fizik siklus 23 gün, bir emosyonel siklus 28 gün ve bir intellektüel siklus 33 gün sürecektir. Fakat bu hipotezlerin birçoğu, herhangi klinik bir tecrübe ile doğrulanmamıştır. İnsanın gelişmesi esnasında, zaman içinde yönelmeye yardım edecek, birbiri ardından dört fonksiyonun mevcut olduğu görülmüştür. Zamanın biyolojik hissi veya biyolojik saat zaman çizgisi boyunca ve kozmik zamanda yerleştiği gibi tarif edilmiştir. Nihayet, bir zaman hissi koyuyoruz, zamanı bir zaman aralığı ile değerlendirerek kabul olsun. Daha sonra zamanın tarihsel hissi, veya zaman içinde yönelme dediğimiz hâdise vardır. Biz buna zamanın gnostik hissi ismini veriyoruz (sabit bir zaman ölçümü). Çünkü, vazifesi zamanın çeşitli unsurlarını birleştirmek ve değerlendirmektir. Başlangıçta aralarında ilişki olmayan olayların sınıflandırılması mevzu bahistir. Tıpkı bir kütüphanecinin, sistematik bir şekilde olmadan, alfabetik bir sıra ile fişleri sıralaması gibi. Bu arada, bu durum tarihsel olayların şuuruna varılabilmesi için gerekli gelişmelere bir kadededir. Dördüncü fonksiyon devamlılık hissi ile doldurulmuştur. Yâni, hareket kadar zamanın şuurlu algılanmasıdır. Bazen buna dinamik bir zaman ölçüsü ismi verilmektedir. Böylece zaman hissi ve temadiyeti, yâni bu dördüncü his, olaylar arasında birleştirici ilişkilerin şuurlu olarak algılanmasına müncer olur.

Batıda zaman unsurunun, aslında düz olarak hayal edildiğini belirtmek enteresandır. Sonsuz bir geçmişten, bilinmeyen geleceğe düz bir çizgi şeklinde yönelmiş bir ok akla gelmektedir. Doğuda ise bunun aksine, yeniden mayata dönme unsuru hakimdir; zaman başı ve sonu olmayan

● Lütfen sayfayı çeviriniz



bir daire şeklindedir. Kuyruğunu ısırarak bir yılınla sembolize edilir. Biyolojik saat veya zamanın biyolojik hissi, organizmamızda sıklık fonksiyonların genellikle guarsuz şekilde algılanmasıdır. Ekseriya bu biyolojik ritimleri hayatın med ve ceziri veya tıpkı bizlerde her sene, her mevsim veya hergün husule gelen tabii siklusların bir belirtisi olarak kabul ediyoruz. Vücudumuzun zamanı ölçmek için çeşitli imkânları ortaya koyduğunu biliyoruz. Gelişmiş birçok hayvan cinsinde, seksüel fonksiyonların, günün aydınlık saatlerinin miktarına bağlı olduğu müşahede edilmiştir. (Kirk Patrick ve Leopold) Aynı durum insanda da vardır. Seksüel arzu uzun kuzey gecelerinin etkisinde artar. Eu arada ilâve edelim ki, ekseriya insan organizmasının fonksiyonları arasında mevcut ilişki ile etrafını çevreleyen dünyada husule gelen ritimlerde guurlu değildir. Şu veya şu mevsim birçok hayvan için insiyaki kızışma devresi, insanda mevsime bağlı olmadan daima aktif seksüel insiyaklara dönüşmüştür. İnsan hayatının periyodik olayları yavaş yavaş, beyin reaksiyonları ve az veya çok dış dünyanın etkisinde kalan sempatik sinir sisteminin kontroluna girmektedir.

**Klinik olarak görülen ritmik hâdise-leri :**

Klinik olarak, bariz gösterilebilen sik-

lus, ayın çeşitli devreleri ile ilişkili olan menstruel sikludur (menake). Ay, psikiatri de iyi bilinen psiki faktörlerin sembolüdür: İngilizce (lunacy) den bahsedilir; ve biz lunatik tabirini kullanıyoruz. İnsan, vücut harareti, ritmik değişiklikleri ve 24 saatlik devrelerle elektro retinogram değişiklikleri, ECG ve EEG sıklık değişimleri gibi birçok ritmik prosesin husule geldiği bir ortamdır. Günlük aktiviteler sıklık tabiatta olması muhtemel beyin merkezlerinin tesiri altındadır. Bu sikluslar, çeşitli ilâçlar iklim ve ısı ile etkelenirler.

Fareler üzerinde yapılan bir araştırmada, bazı beyin ameliyatları günlük aktivitenin sikluslarını değiştirdiğini göstermiştir. ACTH'nin plazma konsantrasyonlarının ve böbrek üstü steroidlerinin ritmik dalgalanması, gece siklusunun mevcudiyetini bize gösterir. Sabahın erken saatlerinde kortikosürenal hormonların nisbeten yüksek oranı gün boyunca düşer ve gece yarısı minimum değere ulaşır. Plazma ACTH'nin konsantrasyonu geceye göre sabahın erken saatlerinde daha yüksektir. Bir günün veya bir senenin başlangıcı hayati fonksiyonların kuvvetlenmesi ile paralel bir şekilde olmaktadır. Böylece, doğum grafikleri günün ilk saatlerinde sür'atle yükselme gösterdiği gibi, ölüm eğrileri açısından da vaziyet aynıdır (Hell-

pach). Aktüel olarak insan vücudunda görülen biyolojik uyarım ile bu yükselme arasında bir ilişki müşahade edilir. Birçok araştırmaya vesile olmuş mevsimlik etkiler, varlığın ispatı olarak kabul edilebilir. İlk baharda sekstüel aktivite artar — kızmış devresinden kalan bazı şeyler — fakat gene bu devreler intihar vakalarının en yüksek olduğu mevsimdir. Nihayet, mevsimlik ritim ve getatif sistemin fonksiyonlarını etkiler, ve ruhsal değişiklikler meydana getirir. Bazılarına göre, midenin rezidiv ülser vakalarında müşahade edilen periyodik reaktivasyonu bu hâdiseyi izah etmektedir. Yalnız şu soru sorulabilir. Eğer hakikaten insan organizmasında has bir ritim mevzubahis ise veya şimdiye kadar bilinmeyen araçlar vasıtası ile bizi etkileyen kozmik tesir altında bir ritim acaba mevcut mudur? Karın ağrısı, sıklık nötropeni, periyodik artralji ve periyodik felçler gibi periodik hastalıkları özel hayatın ritmine atfeden araştırmacılar vardır.

#### Saatın düzenlenmesi :

Daha önce belirttiğimiz gibi bizim biyolojik zaman hissimiz, astronomik değişikliklerin tesiri altındadır, bir senkronizasyon mevcuttur. Eğer dünya kendi eksenini üzerinde dönmeseydi ve güneşin etrafında yüz senede bir dönseydi, ne gece ile gündüz farkını, ne de mevsimlerin sırasını bilemeyecektik. Herhal bu şartlarda psikosomatik yapımız çok başka olacak, belki de hiç var olmayacaktır. Feza çalışmalarını, feza adamlarının 24 saatlik sikluslardan kurtulamadıklarını göstermektedir. Biyolojik işaretleri veren devamlı uyarı merkezinden kurtulduğu zaman dahi biyolojik saatin gene işlemeye devam ettiği görülüyor.

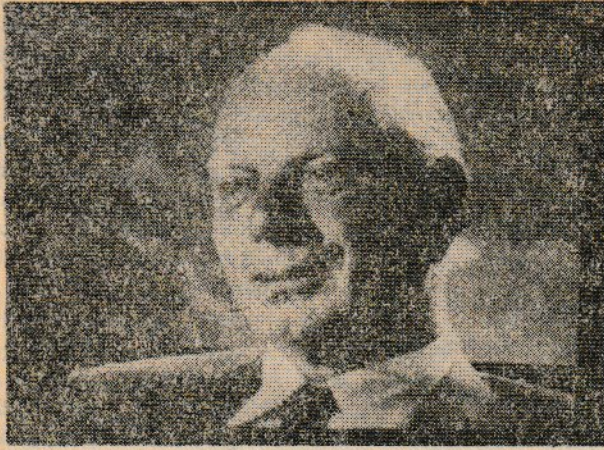
Buna rağmen saati kurmak ve nisbi bir program uygulamak kabildir. Bu ancak eğitim süresi içinde gerçekleştirilebilir. Belirli şekilde aynı zamanlarda tekrar eden bir hâdiseler, programa yeni veriler ilâvesine vesile olabilir. Balıklar belirli bir zamanda beslendikleri zaman, o saatte beslenme yerlerine doğru kendiliklerinden gelirler. İnsanda da aynı hâdiseler bir nisbette gerçekleşir: Belirli bir süre erken

kalkan ve buna alışan birisi daha sonraları da istese istemese erken kalkar. Bazı insanlar isteseler de yalnız kaldıkları zaman, eğer kalabalıkta uyumağa alışmışlarsa uyuyamazlar..

Vücudumuzda gündelik ısıya uyan ritmik eğri doğduğumuz zaman mevcut değildir. Demek ki, öngörülen programa yeni bir unsur ithal olunur, dolayısıyla eğitim esnasında bu davranışın tarzında yeni bir model uygulanmıştır.

Çocuklarda (aynı şekilde ilkel kavimlerde) biyolojik saat kâhillere nisbete çok daha iyi işler. Aslında çocukta hiç bir şekilde zaman şuru da yoktur, zaman gündelik faaliyetinin bir belirtisidir, uyanma, yemek, babanın eve dönüşü ve yatmak gibi. Bu faaliyetler bir nevi saatin rakamlarıdır. Açlık ve bekleme ilk zaman tecrübelerini meydana getirir. Çocuk için zaman şekilli bir hâdisedir, tıpkı bir takvim yaprağı gibi. Buna mukabil kâhil bir insan çocukluk senelerinden bahsettiği zaman, geçmişe ait hâdiselerde hiçbir tarih söylemeden hayali değerlerini nakleder ve: «Bu hâdiseler olduğu zaman ben teyzemde otururdum ve ilk bisikletimi almıştım». Her travma ile zaman şuru kuvvet kazanır. Modern dünyada yaşayan kâhil insan biyolojik saatin mevcudiyetini hisseder; bu da yeni şartların bu saat üzerinde ileriye veya geriye alma ameliyelerinin icabettiği anlardır. Vücudun fonksiyonlarının gece ve gündüzle büyük ilişkisi olduğundan bu düzenin bozulması mecburen saatin yeniden ayarlanmasını gerektirir. Biyolojik saatin büyük değişikliklerinin psikosomatik bozukluklara müncer olduğu bilinmektedir. Meselâ, uzun zaman gece vardiyasında çalışmış bir işçinin gündüz işine dönmesinde görülen bozukluklar gibi. Aynı şekilde başka saat ve gün bölümlerinin olduğu yerlere seyahatin kolaylaştığı modern zamanlarda biyolojik kronometrenin kolaylıkla bozulduğu görülmektedir. Meselâ Batı'dan Uzak Doğu'ya Avrupa üzerinden giden insanlarda 24 saat süre ile senkronizasyon bozulur ve bunun neticesinde bazı fizikî ve ruhi bozukluklar ortaya çıkar. Bazı

● Devamı sayfa 36'da)



# TV.'de

Bruce M

(Ez)

«Elimi hastanın neresine koy-  
ellerimi yaralı ve hasta  
kullanma

BBC Televizyonunda İngiltere'nin tanınmış şifacı medyomlarından (emekli bir binbaşı olan) Bruce MACMANAWAY ile yine tanınmış TV spikerlerinden Ludovic Kennedy bir mülakat yapmıştır. Bu programda İskoç şifacı Harry EDWARDS tarafından tedavi edildikten sonra ruhsal yeteneklerinde nasıl bir gelişme olduğunu ve de tüm hayat hikâyesini ilginç bir tarzda anlatmıştır. Ayrıca son zamanlarda altı tıp doktorunu da ruhsal şifa konusunda çalıştırmakta olduğunu sözlerine ilâve etmiştir.

Macmanaway'in söylediklerine göre annesi de 35 yıllık şifacıydı. Aslında şifacılığı annesinden 15 yıllık çalışmadan sonra öğrenmişti. Spiker Kennedy'in sorduğu sorulardan birini cevaplandırırken, inancın şifaya mühim bir etkisi olmadığını bildirmiştir. «Eğer bu konuda bir inancımız varsa, çalışmalarınıza yardımcı olabilir, ama inancınızın ol-

ması da çalışmalara ket vurmaz.» demiştir. Onun çalışmaları, hastalık belirtilerinden çok, yerlerinin tesbitine yönelikti. Bunu «sarkaç» ile başarıyordu. Sarkaç yardımıyla Macmanaway ne yapacağını ve şifasında ellerini nereye koyacağını bilebiliyordu. Ayrıca zihnen sorduğu sorulara sarkacın şu veya bu şekilde hareketlerine bakarak «evet» veya «hayır» şeklinde cevaplar alıyordu. Bu denemeyi medyom TV'deki sözkonusu programında da yapmış ve spiker Kennedy'nin sorularını «evet», «hayır» şeklinde cevaplandırabilmiştir.

Programda yeri geldikçe geçmişine de değinen şifacı medyom Macmanaway, babasının Ireland Kilisesi rahiplerinden olduğunu ve şifacı olan karısının bu yeteneğini ve çalışmalarını hiçbir zaman tasvib etmediğini söylemiştir.

Kendi yeteneğinin farkına, 1940'larda Fransa'da orduda görevli olarak bulun-

duğu sıralarda vardığını ve orada çeşitli rahatsızlıklardan kıvranan askerlere yardım ederek bu işe başladığını anlatmıştır. «O zamanlar bir kriz devriydi. Ne ilâç ne anestezi maddeler bulunabiliyordu. Kendi kendime o zavallılara yardım etmem gerektiğini hissettim. Bu karşı koyulmaz sezgimi tatmin etmek için hastaların ıstırap çektikleri organlarına elimi koymaya başladım. İlk zamanlarda bunun ne olduğunu kendim de anlayamamıştım. Ama çok geçmeden, mutad olmayan birşeylerin olmakta olduğunu farketmekte gecikmedim. Elim hastanın neresine koydum sam, acısı dinliyordu. Elde ettiğim sonuçların tesadüfle ilgisi olamazdı. Zira iyileştirdiğim hastaların haddi hesabı belli değildi. Bu şekilde ellerimi, yaralı ve hasta askerlerin sızlarını dindirmek için kullanmakta devam ettim. Hatta daha sonraları hasta şahıs hastalığının nerede olduğu-

# Bir Şifacı

## Macmanaway

(Binbaşı)

«Sırt ağrısı dindi. Bu şekilde ağrıların sızılarını dindirmek için devam ettim.»

bu söylemeden yerini tesbit etmeye başladım. Hattâ bir seferinde bir toplantıda bir kızı dansa kaldırdığımda, ellerimi üzerine koyar koymaz kendisinin migreni olduğunu anladım. Dans bittikten sonra yemekte müsait bir arada kendisinin migreni olduğunu söylediğim zaman şaşırarak doğruladı.

1950'de Macmanaway bir otomobil kazasında yaralanır. Kafatası, ense, omur

ve kollarından yaralanmıştır. Kendisini muayene ve tedavi eden doktorlar, büyük bir ihtimalle görme duyumunu yitireceğini bildirmişlerdi. Bunun üzerine yaraları kapandıktan sonra Harry EDWARDS'a gider ve doktorların teşhisini anlatır. «Harry Edwards'ın celselerinden sonra, o zamana kadar yavaş yavaş zayıflamakta olan gözlerim, eski hassasiyetini yeniden kazanmış ve şimdi rahatlıkla okuyabilmekteyim.» demıştır.

H. EDWARDS'la olan temasından sonra Macmanaway'in yetenekleri daha da gelişmiş, 1954 lerde muhitinde yetenekleri duyulmaya başlayınca birliğindeki albaylardan birisini tedavi etmek üzere Perth (Scotland)'e çağırılmıştı. Hatta birlikteki generaller de kendisiyle yakından ilgilenmişlerdi. Bundan birkaç yıl sonra medyumun ordundan ayrıldığını, çalışma-

larına sivil olarak devam ettiğini görüyoruz. (1959)

Kendi kendisinin reklamını hiçbir zaman yapmamıştır. Fakat onu tanıyanlar çoktu. Bilhassa ordundan ayrıldıktan sonra bütün uğraşısını şifacılık teşkil etmeye başlamıştır. En çok etkili olduğu hastalıkların romatizma, migren (başağrısı), uykusuzluk gibi rahatsızlıklardır. Ayrıca imtihanlardan önce sıklıkla, heyecanlanan öğrenciler üzerinde de etkili olduğunu belirtmiştir.

Spiker Kennedy'nin, şifa sırasında ellerin rolü ve şifacıdan bir enerjinin akıp akmadığı hususunda sorduğu bir soruya, Macmanaway, «Burada bir enerji nakli söz konusudur. Şifacının gerek ellerinden gerekse tüm vücudundan hastaya doğru akan bir enerji söz konusudur. Bu enerji akımında şifacı medyum bir kanal durumundadır. Fakat yine de her hasta aynı derecede bu akıma muhtaç olamazlar.» demıştır. Bundan başka kendisine başka bir soruyu cevaplandırırken, eşinin de şifacı hassası bulunduğunu hattâ hâlen onun da çalışmakta olduğunu söylemiştir...

Medikal doktorların ruhsal şifaya karşı tutumlarının ne olduğu konusunda scrulan bir soruya Macmanaway, İngiliz Tıp Kurumunun ruhsal şifayı resmen kabul etmemiş olmasına rağmen bazı doktorların açıkça ruhsal şifayı



Bruce Macmanaway: Sarkaçla çalışıyor.

(Devamı sayfa 33'de)

## Tebliğler ve Yorumlar

P. — Merhaba!...

S. — Merhaba efendim.

P. — Öğrenmek istediğiniz birşey var mı

S. — Bu gün için, tam olarak hazırlanmış bir sualimiz yok. Sizi dinliyorum.

P. — Kâinatın en sorumlu problemi, onun içerisinde mevcut olan âhengi anlamak, onun kanunlarını bulmak ve böylece aynı nefesi, aynı zaman içerisinde alıp vermektir. (Burada kâinat âhenginin hikmetine sahip olabilmenin o âhengi sağlayan kanunları nedenleriyle beraber arayıp bulmak, onları iyice anlayarak, o âhangin içine bir unsur (eleman) olarak katılarak kendi varlığında fiilen o âhengi yaşamakla sağlanabileceği ve bunun büyük sorumluluk taşımaya gerektireceği izah ediliyor.) Bu kâinatla beraber nefes alıp vermek, çok ileri bir safhanın realitesini teşkil ederse de, sizlerin yâni Dünya insanlarının, gitgide bu âhenge yaklaşmakta oldukları da bir hakikâttir. Şurasını iyi hatırd tutmak lâzımdır ki, vicdanınızın ve idrakinizin, kademe kademe mükemmelleşmesi, ancak kâinatla mevcut olan kanunların sizce bilinmesiyle kabildir.

Bu sözler, sizlere şimdilik büyük şeyler ifade edemez. Fakat biz, bizlerle irtibatla olanlara, sadece bir hayatın realitesine yardım edecek, bir hayatın idrakinin açılmasına medar olacak bilgi ve ümitler vermeyiz. Daha çok gelecek hayatlarının istifadesini düşünürüz.

(Burada verilmekte olan bilginin, tekâmülümüzün şimdiki ve uzak gelecekteki ihtiyaçları gözönünde bulundurularak ve kâinatla müsterek ve fiili bir âhenk içinde olmak merhalesine yaklaştığımız müşahede edilerek verilmekte olduğu, şimdilik bu bilgiyi alıp kullanmakta bazı noksanlıkla-

rimız olabilirse de gelecek hayatlarımızda bu bilgilerden daha çok ve daha reel istifadeler sağlayabileceğimiz belirtilmektedir.)

Şimdi sizler, bir devrenin çocukları olarak, bu devrenin tedrisatını (öğrenimini) görmektesiniz. Bu tedrisat yâni öğrenim, sizi iki bakımdan geliştirmektedir.

Birincisi, genetik bir ayıklamaya doğru gitmekte olan bir beşeriyet.

İkinci, yeni bir realitenin idrak ve şuurunu sezdirmeye çalışmaktır. Yeni bir realitenin idrak ve şuurunu sezme, büyük bir öğrenim işidir.

İşte Dünya Okulu, güneş sistemi içerisinde, diğer sistemlere bağlı olmak kayla, böyle bir yetiştirici önderliği yüklenmiştir.

(Bu kısımda birbirine oldukça yakın veya tamamlayıcı tekâmül ihtiyaçları bulunan bir kısım varlıklardan oluşan bir belirli kadronun birçok reenkarnasyonları kapsayan, önceden tayin edilmiş yeni bir başlangıç ve sonla işaretlenmiş belirli bir zaman dilimi (devre) içerisinde, yukarıda sayılan iki bariz özelliği taşıyan bir öğrenim programına bağlı kılındığı izah edilmekte ve yeni bir realitenin idrak ve şuru biryandan sezilirken diğer yandan da kazanılmakta olan yeni ruhi seviyelerin getireceği liyakatlerin kullanılmasına elverişli bedenlerin, buna paralel olarak genetik ayıklanma dediğimiz süreç ile temini cihetine gidildiği anlatılmaktadır.)

Dünya, fizik olarak çorak bir plânettir. Şu mânâda çoraktır ki, ne onun astrofizik dengesi yerindedir, ne de kozmik osilasyonu muntazamdır. Bu sebepten, etrafında bulundurduğu bütün partiküller, kalınlığı ve kesafeti (yoğunluğu) ne olursa olsun, fizik tabiat için yeterli değildir. Bu

bakımdan teşevvüş (karışıklık, dengesizlik) içerisinde bulunmaktadır. Dünyamızın müşevves (teşevvüşlü) hali, fizik beden vasıtasıyla psişik varlığı (ruhu) da derin şekilde etkilemektedir. Şöyle ki, psişik varlık, fizik plândaki görüntüsünü, beden aynasıyla temin eder. Aynanın kalitesi, yapılış tarzı, eb'adı (büyüklüğü), bulunduğu zaviye (açı), görünme şüphesiz ki, etki eder. Yani burada psişik varlığa etkide bulunur. Müşevves bir varlığın tesiri, bir akis bulunduğu zaman yine müşevves hayaller meydana getirir. Bu, büyük bir prensiptir.

Bir yerde bir başı bozukluk ,bir tutarsızlık görüyorsanız, biliniz ki, oranın fizik düzensizliği, aynı zamanda psişik bir düzensizlik demektir. Yani keşmekeş, varlığın psişik hayatından fizik âleme aksetmiştir.

Böylece Dünyanız, kendi öğrenim sistemi içerisinde diğer plânetlerin büyük ve kutlu imkânlarından yararlanacak dereceye gelinceye kadar, bu yetiştiricilik vazifesini ifa edecektir.

(Bu kısımda Dünyamızın fizik yapısı itibariyle düzenli ve âhenkli bir psişik hayatın faaliyetlerini aynen aksettirebilecek mükemmellikte bulunmadığı, aksine psişik varlığı da teşevvüşe itici bir takım etkilere kaynaklık ettiği belirtilmekte, bu halin vasıfları daha önce belirtilen ruhsal öğrenimin öğrencileri olan psişik varlıkların ruhsal tekâmül seviyeleri ile bir uygunluk arzettiği ve bu öğrenim devresi sonunda ulaşılması gerekli ruhsal tekâmül seviyesi elde edilinceye kadar psişik ve fizik yapılar arasında, Dünyamız vasatında süregelmekte olan teşevvüş hasıl edici etkilerin karşılıklı olarak faaliyetine devam etmesine işaret edilmektedir.)

Sizler, özellikle spiritik realitenin bir hayli ilerisinde ve hattâ zaman zaman kâinat realitesine doğru, birtakım aksi sedâlar (yankılar) halinde de olsa, uzanmalar gösteren sizler, birçok bakımlardan da şanslısınız. Bu şans, bu talih, genellikle kontrolümüze göre, bu hayatınızın cehdinden doğmuştur. Buradan, bu misâlden size şu yararlı sonuç çıkacaktır. Şu anda, ak-

tüel olarak, içinde bulunmuş olduğunuz gerçekler plâni, kesin olarak sizin tevali edip (uzayıp) gelen hayatlarınızın mahsulü değildir her zaman. O zaman cehdin, behemhal cevap bulması fonksiyonu, çok ağır işler ve böylece varlıkta hamle yapmak arzu ve meramı bertaraf edilmiş olurdu.

Elir cehdin, bir fiilin mün'akis (aksetmiş, yansımış) olarak faile (fili yapana) rücuu (geri dönmesi), birçok şartları gerektirir, malûm. Fakat bu rücu hâdisesi şu (bu) devre içerisinde de olursa, varlık için tekâmül sür'ati ve cehdi çok daha ziyadeleşmiş olur. Bu bir rahmettir. Şöyle ki; herkes, kudreti nisbetinde (gücü oranında) ef'al (fiiller) hasıl eder amma, bunun faile rücuu, onun cehdine bağlı değildir. Bu, (yani) ef'alın failine dönüşü, çıkıp gelişi, yani semerenin, sonuçun, faidenin, bilginin, görgünün, gözlemin ve tecrübenin faile aksetmesi büyük bir mekanizmadır.

İşte bu mekanizma, sözlerimizin başında da anlatmak istediğimiz tarzda düşünülrse, bir âhenk mekanizmasıdır. Ve âhenk mekanizmasının kanunlarını ve prensiplerini ortaya koyar. Âhenk mekanizmasındaki prensipler, önce varlığın mekân içerisindeki yeri ile çok alakadardır. Fizik mekândaki âhenk ile esiri mekândaki âhenk arasında fark olduğu gibi, bunların birbirlerine tedahül (girişimi) de mevzuubahistir.

Esiri âlemin fiziki âlem ile olan irtibatı (bağlantısı) devamlıdır. Münkati (kesikli) değildir. O halde, fizik âhengin teşekkülünde, bu âhengi teşekkül ettiren kanunların işleyişine ve icrakârlarına, esiri âlemin kanunlarının ve icrakârlarının tesiri behemhal (her halde) kabul edip, müşahede etmeye çalışmak lâzımdır. Yani demek istiyoruz ki, ruhi kudreti haiz varlıklar, kâinat âhenginin teessüsünde (kurulmasında) önce, sizler de dahil olmak üzere otomatik, daha sonra bilerek ve isteyerek faaliyet gösterirler.

(Bu kısımda izah edildiğine göre : Varlıklarda hamle yapmak arzu ve meramını teşvik etmek amacıyla, tekâmül alanının ilerideki safhalarına ait realite-

● Lütfen sayfayı çeviriniz

lerle, yankılar ve uzanmalar tarzında olsa bile bağlantılar kurmak imkânları bir tek hayatın yoğun cehitleri sonucunda elde edilebilmektedir. Ashnda cehitkâr (gayretli) ve tekâmül hedeflerine yönelik fiillerin yansımalarının o fiilleri yapan varlığa dönüp onun tekâmül hızını ve gayretini arttırıcı bir rol oynaması birçok şartların tahakkukuna bağlıdır ve genellikle o fiillerin yer aldığı hayat devresi içinde vâki olmaz. Bu rücu (dönüş) olayının o devre içinde vukûu bir rahmettir ve varlığın cehdine bağlı değildir. Bu, varlığın kontrolünde bulunmayan büyük âhenk mekanizmasının çalışması sonucudur.

Devamlı olarak esirî âlemle fizikî âlem bağlantı halindedirler. Her iki âlemdeki âhenk mekanizmaları birbirlerinden farklı olmakla beraber bunlardan her biri diğerine tesirler göndermekte ve girişim halinde de bulunabilmektedirler.

Bu itibarla esirî âlemdeki yüksek ruhi kudreti haiz varlıklar, kâinat âhenginin kurulmasında, korunmasında ve sürdürülmesinde otomatik ve bilinçli faaliyetlerin sahibidirler. Bizler dünya insanı olarak onların bu faaliyetlerinin alanı dahilinde bulunmaktayız.)

Kâinatın kanunları muğlak (karışık) ve anlaşılmasız değildir. Kâinattaki kanunlar önce varlıklar demektir. Sizsiniz. Hatta fizik olarak bedeninizden başlamanız gerekir. Fizikten başlamanız gerekir. Fizikte mevcut bütün kanunlar, kâinat kanunlarının saçları gibidir. Her kâinat kanunu birçok saçlardan meydana gelmiş bir örgüye benzer. Üçlü bir saç örgüsü, görünüş itibarıyla üç kolondan meydana gelir ama, her kolonu meydana getiren yüzlerce saç teli vardır. İşte böylece kâinattaki kanunların meydana gelişinde fizik âlem içerisinde mevcut olan saç tellerinden hareketle, örgüleri meydana getirecek olan, dokuyu meydana getirecek olan, kâinat kumaşını meydana getirecek olan atkılarını iyi bilmek, anlamak lâzımdır.

Şimdi sizin kendinizin de problemlerinizi var. Cemiyetinizin problemleri var. Topluluğunuzun problemleri var. Fert olarak problemlerinizi mevcut. Bunlar, yâni

bu problemler saç telleri gibi bir araya getirilmek, genel bir örgü içerisinde bağlanmak gerekir. Büyük toplum olarak teşevvüzünüz bu merkezdedir. Saç tellerinin bir nizam ve intizam içerisinde, yâni kendi sahası dahilinde olanların bir araya toplanması, başka sahaya dahil olanların arasına girmemesi iktiza eder. Toplumun, büyük toplumun, müdrîk (idrakli) varlıkları iki türlüdür. Bunların bir kısmı, millet teşevvüzünü ziyadeleştirici (arttırıcı) müsabet bilgiyi, kuvvetli bilgiyi ortaya koyarken, bir kısmı da gene bu teşevvüğe engel olucu batıl bilgiyi koyar ve bunu savunur. Bu da esas itibarıyla tedricî kanununun, sürekli ve tedricen (giderek) meydana gelecek bir adaptasyonun (intibakın) zaruretinden (gerçekliliğinden) doğmaktadır.

Büyük toplumun teşevvüsü, müdrîk varlıklar tarafından bu şekilde körüklenir. Ken, teşevvüs sür'atinin artması, derinleşmesi ve yayılması nisbetinde genel âhenge ters düşmeler muhakkak olmaktadır. Âhengin noksanlığı, fıkdanı (yokluğu) derhal idrak ve vicdanlar üzerinde baskı yapmaya başlar. Bu baskı muayyen sıkleti (belirli ağırlığı) bulunca bir isyanla otomatizmadan sıyrılmak, yeni bir teşevvüs içerisine düşerek, idrâkin ve vicdanın istediği e'ali (fiilleri). fakat şuursuz olarak veya kapalı, yarı şuurlu olarak yerine getirmek meylî ortaya çıkar.

İşte teşevvüslerin, sistematik teşevvüslere sokulmanın, fert bakımından intaç edeceği (doğuracağı) sonuç budur. Aşırı baskı, otomatizma içerisinde bulunan varlığın, vicdan ve idrâki üzerinde derin ihtizazlar (titreşimler), kazanmalar meydana getirir. Bu, otomatizmadan çıkıp, bilgili, müdrîk (idrakli), vicdanlı bir safhanın ferdi teşevvüsüne geçmeyi sonuçlandırır. Büyük genel teşevvüşten, küçük özel teşevvüğe...

Şimdi büyük toplumunuzda, genel büyük teşevvüşten, özel ferdi (kişisel) teşevvüğe geçenlerin sayısı sür'atle artmaktadır. Bu mekanizmayı bildikten sonra, cemiyet içerisinde, yâni kendi fonksiyonunuzun devam etmesine hadim olan (hizmet eden) şu cemiyetinizin içerisinde de ferdi

teşevvüğe hız vermeniz lâzımdır. Gerek okuyucularınız, gerek dinleyicileriniz. gerek yakın azalarınız için aynı sistemi kullanabilirsiniz. Bunu bulmaya çalışınız. Bunun kullanılış yolunu, metodunu elde etmeye çalışınız ki, geleceğiniz için daha kutlu bir hayat size kısmet olsun.

Evet!...

S. — Efendim ferdi teşevvüğü ortaya koyacak metodlar hakkında bazı ipuçları lütfeder misiniz?

P. — Otomatizmalarını, eski realitelerini sarsmaya çalışınız. Ve yenisi ne olabilir? Yerine ne konabilirse onu muhkem şekilde ve kat'iyetle ifade ediniz.

Bu günlük bu kadar. Devam ederiz. Allahaismarladık.

S. — Allahaismarladık.

(Bu kısımda; kâinat kanunlarını kolayca anlayabilmek için onları ait oldukları faaliyet alanları içinde guruplar halinde birer saç örtüsü gibi mütalâa edilmesi ve işe fizik kanunlardan başlanması tavsiye edilmekte ve toplumların hattâ

fertlerin problemlerinin de bu tarzda ele alınmasının faydalı olacağına işaret edilmektedir.

Toplumlarda teşevvüğü arttırıcı müsbet, kuvvetli (yâni ileri realitelere ait) bilgiyi yaymaya çalışın ve buna engel olmaya çalışarak batıl (iptal edilmiş yeni-siyle değiştirilmiş) bilgiyi onun karşısına süren iki tip idraklı varlık bulunduğuna işaret edilmekte, bunların karşılıklı faaliyetleri sonucu tedricî (sürekli ve uygun hızda gelişme) prensibi içinde toplum teşevvüşünün arttırıldığı ve sonuç olarak genel âhenkle ters düşen durumlar doğmakta, âhengin noksan olduğu veya hiç kalmadığı kesimlerde ferdi idrak ve vicdanlar üzerinde meydana gelen ağır baskıların sonucunda otomatizmalardan sıyrılmak hedefine yönelik ferdi teşevvüşlere götüren isyanların yer aldığı, Sonuç olarak başlayan yeni ve yüksek realitelere ait uygulamaların giderek artan oranda şuurlandığı bu yolla ferdin ve toplumun ileri bir realitede birleşmek üzere vâki tekâmül hareketlerinin kolaylaştırılıp, hızlandırıldığı anlatılmaktadır.

30 DERSTE

## Ruhsal Güçleri Geliştirme Tekniği

Dr. T. Lobsang RAMPA

Gözden geçirilmiş, geniş ilâveli 2 nci Kitap Baskısı

Fiatı : 10 TL.

Ruh ve Madde Yayınları. Ödemeli isteyiniz

# Batı'daki Ruhçuluk

(Sayfa 3'den)

biliriz, ama kısmen de olsa bir şüphe doğurmadan söyleriz. Bu sebepten, «kütle ruhçuluğunun», «şağı mahalle» ruhçuluğunun savunucusu olmadan şahsen hizmet etmeği tercih ediyoruz.

Masa, küre ve fincanla deney yapanlara karşı sempaticimiz olmasına rağmen bu deney, kötü maksatlı anlamını bir yana iterek, maalesef bazı hakikatleri ifade etmektedir.

Yüz seneden bu yana denetlenip araştırılmayan bu ruhçuluk şimdi vardır. onu tanımak, kesin faydası ve şüphe götürmez değeri olan oluşları incelemek gerekir.

Özellikle ilk başlarda, Yargıç Edmonds, Robert Hare, Talmodge ve diğer kimseler, binbir zahmetle, tenkit zihniyetinden asla ayrılmadan ilk deneysel araştırmaları yaptılar.

Muhtemelen tarih öncesine kadar çıkan olaylar değil, yorumlamadaki yenilik, sebebi parçalara ayıran bir çok varsayımların (faraziyeleri) doğmasına sebep oldu, bunu sonuçlandıran doktrininin esası, Allan Kardec'in pek büyük çabasına rağmen, bugün bazı görünümde geçersiz görünmektedir.

İnkâr edilemeyen bir sonuç kalıyor geriye :

Ruhçuluğun ortaya çıkışı taraf tutan büyük halk topluluklarının zihinsel yönünü temelden değiştirdi ve onlara maddeci durumlarını terk için kılavuzluk etti. W. Mc Dougall «devasa olumsuz tutumu» yargıyordu; Mc Dougall sosyal psikolojinin öncüsüdür, ruhçuluğun çoğu insanın red ettiği ölümsüzlük (survie) için pek esash bazı delillere ulaştığını umuyordu.

Kendi sözlerimizi düşünme zamanı geldi. Ruhçuluğa pek uygun olmayan bir durum takındığımız sanılabilir. Ruhçuluğun genel hatlarını belirgin hale getirmek, yapılan incelemelerin gelişimi içinde gelecekte yükleneceği vaziyetin ne olacağını ortaya koymak gereklidir.

Ben sözü, Charles Richet'nin ünlü Metapsişik Trété'si yayınlandığında ortaya koyduğu gibi ele alınan bir tarif için sözü başkalarına bırakıyorum. Fikirlerimize en çok karşı duran René Sudre'nin sözleri şöyledir :

«Ruhçulukta metapsişikcileri şaşıratan husus, herşeyden evvel, inanç eylemidir. Bu inanç ruhun ölümsüzlüğü, ruhlarla irtibat kurma, tebliğlerin gerçekliği inandırıcıdır.»

O halde, en kararlı muarızlardan birine göre, ruhçuluk şu inançları kapsıyor: ruhun ölümsüzlüğü, ruhsal varlıklarla irtibat, tebliğlerin gerçekliği ve doğruluğu.

Sudre, kendi görüşüne göre, ruhun ölümsüzlüğü «imanına» değiniyor : «Bize, ancak, sadece «iman» söz konusu olup olmadığı ya da iman yargısına izin veren deneysel karakter faktörlerinin mevcut olup olmadığını sormak kalıyor. Büyük bilim adamlarından bazıları ve önceden sözünü ettiğim Mc Dougall, «kanıtlanmış» bir ipotezin mevcut olduğunu desteklemektedirler.

Ama sadece Mc Dougall değil böyle düşünen, Henry Bergron da 1920 senelerinde şöyle yazıyordu : «Felsefenin kişisel ölümsüzlüğü gerçekten tesbit edebileceğine inanıyorum, isbat yükü de bunu inkâr edenlere düşer.» Bu sonuç felsefidir, ama Duke Üniversitesinde, Amerika'nın başlıca parapsikoloğlarından Prof. Hornell Hart, uyanık bir araştırmacı olarak bunu tekrar ele aldı.

İngiliz Psişik Araştırmalar Derneği «Tutanakları» (Proceedings), 1956 yılında, önemli Amerikan bilgileriyle beraber, tezahürler (aparitions) hakkında büyük bir araştırma travayı sundu \*

Bazan medyemsal olayların hepsine denir.

«Tezahürler hakkında altı teori»ye ilişkin bu incelemelerin temel sonucu şu

\* Tezahürler : Görünümler : Spiritik celse-lerde meydana gelen ışıklı, ektoplazmik ses ve eşya hareketlerinin tümüne denir.

şekilde ifade ediliyor (sayfa 235): «Delil gösterme, isbatlama görevi, şimdi, tezahürlerin ölümsüzlük kanıtını sağlamadığını destekleyenlere yüklenmiştir.» Bu ifade Bergson'un kullandığı ifadeye benziyor, ama otuz seneden fazla süren bir anketin desteğiyle tekrarlamıyor.

Son sıralarda, Curt John Ducasse'ın, 12 Kasım 1958'de, «Amerikan Psikik Bilimler Derneği'nde» İngiliz ve Amerikan araştırmacılarınca tamamlanan travayın yorumlarını sizlere tekrarlıyacağım: «Travayın sonucu, öz olarak, şimdiye kadar elde edilen kanıtlar dengesinin ölümsüzlük gerçeğine doğru meyletmektedir; ölümsüzlük gerçeği kendisiyle ilgili en seçkin olgular içinde sadece dünya hayatının hatıralarıyla sıkı sıkıya sınırlanmış değil, aynı zamanda insan zihninin en önemli yeteneklerinin ölümsüzlüğü ve ölümden sonra bu yeteneklerin faaliyetlerini sürdürdüklerini de içermektedir.» Bu tasdikleme insanı ruhçuluk doktrinine götüren en üst sınırı meydana getirir.

Tamamiyle metafizik bir alandayız, burada muhakeme ve sezgiden başka parametreler (emsaller) kullananlar şüphe içinde kalabilirler.

Öte yandan bilim, bugün, güncel ve belkide gelecekteki sınırlarının dışında olan ölümsüzlük meselesiyle ilgilenmek istemiyor. Bilimi ölçülüp, tekrarlanabilenin bilimi olarak ele alıyoruz.

Ölçülenin bilimi olarak, bilim, pek somut şekilde, ölçülebilir gerçeklerden başka bir şeyi incelemiyor; ve bu onu maddenin en dar sınırları arasında sıkıştırıyor. Tekrarlanabilenin bilimi olarak da, «ruh» ismini verdiğimiz insanın tartıya gelmeyen özü'nün ifade ve tezahürlerine rağmen, tabiat icabı şemalaştırılmayan psişizmanın enginliğinde de dolaşmıyor. Yüzyıllardan beri araştırma ve soruşturmaya kendini veren olaylar karşısında olguları incelemek, sebeplere yükselmek ve bunlardan sonuçlar çıkarmak gereklidir. Bilimsel olarak kabule şayan bir araştırma yolu, zamanımızın en önemli parapsikoloğlarından Joseph Banks Rhine (A.B.D.) tarafından bulundu.

Eminim ki, parapsikoloji tarihini hepimiz biliriz, bu nedenle Rhine'nin kurup yönettiği sayısız deneyimlerin sonuçlarını özetlemekle yetineceğiz: olayların evrenselliği ilkesinden hareketle, her insanda, bu olayları meydana getirebilecek yeteneklerin varolduğunu farz eden Rhine, ünlü hassaslarla deneyim yapmak istemedi, toplumdun ayrıcalığı olmayan elemanları ele aldı. Böylece telepati, durugörü, psişik olarak geleceği bilme ve telekinezi'nin mevcudiyetini belirleyen yüzlerce deneyime girişti. Elde edilen istatistiksel sonuçlar üzerinde yapılan derin bir araştırma, böylesi yeteneklerin insan psişizmine özgü olduğunu tartışmasız şekilde kanıtladı.

Dar kafah, sonuçları kabul etme zihniyeti gelişmemiş bir çok araştırmacının yersiz tepkilerini, sizlere bir bir sıralamam faydasızdır; **Yüksek İstatistik Enstitüsü** (konusunda en önemli bir Amerikan Kurumu) nün müdahalesi bu sonuçların çürütülmesi olanaksız kararını onayladı. Duyular Dışı İdrak (ESP) ve Psikokinezi (PK), böylece, Rhine'nin sayesinde, PSİ olayları başlığı altında, bugün bilim alanına girmiş durumdadır. Konumuzdan çıkarmak istediğimiz tümdengelim (**dedüksiyon**) lere gideceğiz ve geçerli temellerden yola çıkacağımızdan da eminiz.

Önce, «ipotez» kelimesinin her anlamı için bir anlaşmaya varmamız gereklidir sanırım.

Pallazzi'nin tanımına göre \* ipotez «birçok belirtilerle ilgi olan ve olgular (vak'aları) onların tam bilgisini belirterek açıklamağa yarayan bir varsayım (faraziye) dir.»

Şu halde, ipotezin iki temel unsuru var: «çeşitli belirtiler» (indices) ve bundan çıkan «açıklama».

Bugün gerçek anlamıyla nâdir bulunan bazı bilim adamları, ruhçuluk yolunda bulduğumuz bu çeşitli belirtiler'in varlığını kabul etmezler, ama bilimsel veya bilime yakın görünüşte bile olsa, biz bu

\* İtalyan «Larousse'u».

● Lütfen sayfayı çeviriniz

mümkün belirtilerin ya da belirti izlerinin, arázlarının, değerlendirilmesi için araştırılacak yolun en azından mantıklı olduğunu kabul ediyoruz.

Günümüzün son teknik buluşlarını meydana getiren en modern araçlarla yapılan deneysel karakterli araştırmalardan uzaklaşmadan, size pek yeni iki uygulanmış metoddan söz edeceğim.

İlk hücum, tarihin en eski devirlerine kadar giden ve Mead'ın dediği gibi, «in-sanlığın en inatçı kanaatlerinden birini temsil etmek hususundaki iddiasına haklı olarak sarsılmadan sürdüren» seyyal beden meselesi. Bu doktrin fizik insan bedeninin spiritüel hayatın dış, görünen bir tezahürü olduğunu kabul eder. Esas dayanağı, en eski insan kültürlerinde de gözükten, eski Mısır'da «Ka» ismiyle anılan dublenin tezahür etmesi olayıdır: Dedüblüman. Son yüz seneden bu yana psikik araştırma alanında üzerinde pek ciddi araştırmalar yapılmıştır.

Bu olayı kabul ve ele almaya lâyık bulan ruhçular, insan «dublesine» perisprisi ismini verdiler ve ruh-beden arasında mu-tavassıt olarak kabul ettiler. Ölüm halinde bedeni terkeden, fizik duylardan kurtulan ruhsal varlık asıl kişiliğiyle ortaya çıkar.

Akademik bilimin bu «dubleyi» ot-sübjektif ya da tamamiyle hayali, hattâ zihinsel bir dengesizlik arâzi olarak kabul ettiğini sizlere söylemeye gerçekten pek gerek yoktur. Bununla beraber, son sıralarda, Sovyetler Birliğinde Kirlian tekniğiyle çekilen fotoğraflar var. Bunların neyin resimleridir? Söyliyeyim, bunlar astral beden, seyyal beden, «dublenin», bilimin inatla inkâr ettiği «perisprinin» maddeye bıraktığı izleridir. 1968'de Sovyet Rusya akademilerinden teşkil olunan bir bilim komisyonu uzun inceleme ve güp-heci deneylerden sonra, pek önemli olan şu sonucu çıkardılar :

«Bitki, hayvan ve insan bütün canlılar sadece molekül ve atomlardan müteşkil fizik bedene değil, aynı zamanda enerji-beden'e de (dublör olarak) sahiptir.» Sovyet biliminin bu bedeni tanımlamak

için seçtiği isim, muhakkak ki, «biyolojik plâzma beden» olacaktır. Fakat vaktiyle «ruhsal beden» denilen bedeni tanımlamakta pek usta olan incelemedicileri engelleyen bu isim olmayacaktır.

İkinci belirti de şöyle :

Naples'deki İtalyan Parapsikoloji Merkezinde Prof. Giorgio di Simone aşığı yukarı yirmi seneden beri «bedenlenme» olayını (incorporation) medyomluğunu incelemektedir. Medyomlardan biri, gençliğinden beri, derin bir trans halinde değişik bir kişiliğe bürünüyor. Bu kişilik asırlarca önce yaşamış, üstün bir anlayışa sahip, çok ciddi bir filozoftur. Celsedekilere ruhsal, bedensel ve öte-âlemle ilgili sorunları hakkında bilgiler veriyor. Bildiğimiz bu ruhsal irtibat değil; söz konusu olayın kökenine kolayca şuur-dışı denebilir: Oysa bilinen irtibat türünden olmayan bir olay var karşımızda. Gerçekleşen tezahürler, unutmayalım ki, mütevazî bir gençlik kültürü kabiliyetiyle, uzun bir zihinsel hazırlık olmadan ortaya çıkmasına imkân olmayan bir felsefi derinlik ve sisteme sahiptir.

Medyom, varlıkla tam birleşme haline geçince (enkorporé olunca) sesi, okuma ve ifade tarzı, tamamen değişiyor, şivesi kendi şivesinden çok farklı hale geliyor. Plâğa alınan seslerin Galileo Ferraris de Turin elektro-akustik Enstitüsünde yapılan analizine göre her iki sesin (medyom ve bedensiz varlığın) farklı olmaları ihtimali çok yüksektir. Diğer deneyler hukukça da geçerli kabul edilen «voice print» sistemiyle yapılmış. Bu ikinci araştırma birinciyi onaylarsa, iki sesin «organsal olarak» ayrı, fizyolojik olarak birbirine yabancı iki kişiye ait olduğunu kesinlikle göstermiş olacaktır. Bunun ölümsüzlüğü gösteren geçerli bir delil olduğu inkâr edilebilir mi?

Ama biz eminizki, parapsikolog efendiler DDI ve PK (Duyular Dışı İdrak ve Psikokinezi) karışımı bir çorba yaparak içine birkaç gram hazmı güç şuur dışı salgısı, bir kaç damla psikanaliz koyup bu yeni ağırlığı «duyular-dışı idrakin» nârin omuzlarına yüklemeye çalışacaklar.

Bize de sadece çekip gitmek kahyor  
DDİ'nin isim olarak henüz doğmadığı  
1923 yılında, Walter Prince duru-görüden  
söz ederken «özünü hiç bilmediğimiz ve  
sadece sonuçlarını tanyabildiğimiz bin  
yetenekle karşı karşıyayız. Bu yeteneğin  
içsel tabiatı bizden tamamen gizlenmiştir,»  
diyordu. Ve sonuç olarak da: «Cahilliğimizi  
bir bölümünü maskeleyerek üzere ya-  
rattığımız bir söz, bir isimdir söz konusu  
olan.» Elli yıldan bu yana durum değiş-  
medi.

R. Tocquet, DDİ münasebetiyle, sa-  
mimi bir yumuşatıcılık içinde kitabına  
yazdığı sözleri şöyle : «En bilgece iş, belki  
de, hiç birşey bilmediğimizi, yazmak  
olacaktır.»

Fakat bu arada sıkı sıkıya pozitif zih-  
niyetli bir Çekoslovakın sesi de duyuluyor:  
Milan Ryzl «Parapsikoloji: olgular ve ge-  
nel görünüm» isimli bir incelemesinde,  
Tocquet'nin sözlerini onaylıyor:

«Doğal olarak, DDİ'nin önemli bir  
faktörü, teorik açıklaması daima sır ola-  
rak kahyor; DDİ'yi meydana getiren et-  
genin tabiatını bilmiyoruz; bu konudaki  
bilgimiz, ne yazık ki, sadece menfidir.»

Telepati hakkında da fakat diğer o-  
laylara nazaran daha geçerli bir kavramla:  
«şimdiye kadar bilmediğimiz yeni bir  
enerjinin, ipotetik olarak «psi alanı» için-  
de yayılan PSİ enerjisinin, varlığını kabul  
etmek zorundayız», demektedir.

Özetlersek : «hakkında hiç birşey bil-  
miyoruz», «bu bir sırdır»; «ipotetik» bir  
alanda tezahür eden «henüz bilmediğimiz»  
bir enerjiyi «kabul etmek» zorundayız,  
falan filân. Bütün bilim adamları uzun za-  
mandan beri ruhçuluğun bilinmeyenini bilin-  
meyenle açıklamağa çalıştığını söyler du-  
rurlar. O halde, bütün paranormal olayla-  
rın meçhûl, sırlı ve ipotetik olmasına rağ-  
men neden DDİ ve PSİ vasıtasıyla açık-  
lanmak istendiğini bana söyleyebilir misiniz?  
Walter Prince yarım asırdan bu yana,  
cahilliğimizin bir bölümünü gizlemek mak-  
sadyyla isim icad ettiğimizi söylerken haklı  
olmuyor mu? Çok yazık!

Metapsişik öncülerin daha önceden  
reel olduğunu bildikleri prensip ve mele-

keleri matematik olarak geçerli hale ge-  
tiren Rhine müteşekkirdir. Fakat geçer-  
lilik ancak olayların tasdiki için kıymete  
sahip olabilir, olayları açıklamak için de-  
ğil. Gerçekten, ordinatör ve ansefalogram  
parapsikolojisi hızla gelişmektedir, bu ko-  
nuda hareket noktasındayız.

Olayları daha iyi tanımak için neden,  
nasıl diye, soru sorarak araştırmaya gi-  
riştığımız zaman yolumuza sır duvarı çık-  
maktadır.

Yüzyılımızın en önemli düşünürlerin-  
den biri olan Carl Gustave Jung paranor-  
mal olaylar hakkında şunları söylemek-  
tedir: «Psşik varlığımızın bir kısmı ken-  
dini bir uzay-zaman izafeti ile vasıflandı-  
rır.»

Hepimiz biliyoruz ki, şu «yaşayan»  
realitemizde bu izafiyet bizimle uyum ha-  
linde değildir, ama kendiliğinden yapılan  
milyonlarca deneyle gene biliyoruz ki, za-  
man ve mekân fiziksel olarak şartlandı-  
ran faktörlerin sınırsız olan serbestliğin-  
den ileri gelen, ölçüye sınıra sığmayan bir  
hızı paranormal olaylar elde edebilirdi.  
DDİ ve genellikle, bütün PSİ yetenekleri,  
hayatımızı şartlandıran bu iki faktörün  
(zaman-mekân) içinde bulunduğu bir bo-  
yuta, Talamonti'nin dediği bu «yüksek ter-  
tibe» ulaşması için «canlıya» izin verenler  
olabilirler; zaman ve mekân çözülmesi im-  
kânsız bağ olmaktan çıkabilir, dünya ha-  
yatında (canlı buutunda) bize kabul et-  
tirilen farklı bir ölçüye tâbi kemiyet va-  
sıflarını kazandırabilir .

Burada birbirinin devam olan iki bo-  
yut söz konusudur. Zihnimiz, bu boyutlar-  
dan yüksek bir boyut teşkil edebilen farklı  
fakat tamamlayıcı deneylerle geçecektir.  
Talamonti buna «iki dünya (lar)» demek-  
tedir. İnsan her iki şehirde de oturmakta-  
dır.

Bugünkü konumuz için bana pek ö-  
nemli gelen Talamonti'nin şu ulaştığı so-  
nuçtur :

«Biri diğerine müti ve onu kendi içine  
alır durumda olan bu iki dünyada oturan  
insan kaderinin aşağı tertipte (maddesel -  
bedensel) olan sınırlama ve süre kanunla-

(Devamı sayfa 33'de)

## U F O Aktüalite

(Sahife 9'dan)

hığı yerinde bir kimsedir. O gün karısının çocuklara karnaval eğlencelerini göstermek üzere şehire gitmesinden yararlanarak, bu gün el'an hayatta bulunan arkadaşı 39 yaşındaki Salvador dos Santos'u Rio Tiete nehrinde birlikte balık avlamaya davet etmişti.

Sabah belirli saatte evden çıktı. Dönüşte sokakta kalmamak için de pencere-lerden birisini hafif açık bıraktı. O gün iki arkadaş nehir kenarında güzel bir av partisi yapmışlar ve hoşça vakit geçirmişlerdi. Akşam saat 7 sıralarında evlerine dönmek üzere yola çıktılar.

Hava puslu idi ama gökyüzü açık, bulutsuz ve sâkindi. Öyle şimşek, yıldırım filân gibi bir şey yoktu. Yalnız, gökte bir takım acayıp ışıklar dolaşıyor ve bu ışıklar bazan bir yerde duruyor veya birdenbire bir tarafa sığıyor, açılıyor, kapamıyor, ormanlık bölgeleri, dağları tarıyor ne olduğu anlayamıyordu.

Yol kavşağına geldiklerinde birbirlerinden ayrıldılar. Evleri bu küçük kasabanın iki aksi yönünde ve birbirine oldukça mesafeli idi.

Bir saat kadar sonra, yarı saat akşamın 8'i sıralarında, Prestes büyük bir korku ve telâş içinde kız kardeşi Maria'nın evine geldi, Panik içinde idi. Adetâ haykırarak, korkudan deliye dönmüş bir hâlde, tam evin penceresinden içeri gireceği sırada dışarıdan, öyle yıldırım falân gibi bir gürültüsü olmayan bir ışık huzmesinin kendisine çarptığını anlatmaya çalışıyordu. Işığın kendisine vurması sırasında elleri ile yüzünü ve gözlerini korumağa çalışmış, avuçlarını yüzüne kapamıştı.

Sersemlediği için yere yıkılmıştı, ama şuurunu kaybetmemişti. Sonra yerden kalkarak bir yardım bulmak ümidile kasabanın içine girmiş ve buraya kadar gelmişti. Korku ve telâşının dışında yaralanmaya berelenmeye ait bir iz ve akıldan yana bir anormallik göstermiyordu.

Bu gürültüye komşular koşmuş ve olayı sonradan araştırmacıya nakleden

Sinyor Aracy Gemide'de çağırılmıştı. Prestes başından geçenleri tekrar tekrar anlatıyordu.

Gemide, bunların anlatılması sırasında gözlerini Prestes'in üzerinden ayırmadığını ve onun bütün dikkati ile kontrol ettiğini bildirmişti. Prestes'in üzerinde yakası açık bir gömlek vardı, kolları dirseklerinin üzerine kadar kıvrılmıştı. Ayakları çıplaktı. Barında şapka yoktu. Yüzünde ve görünüşünde diğer yerlerinde biryanık izi veya bere falan görünmüyordu. Bununla beraber gözler korkudan büyümüş, ses ise bir çığırıklık krizi geçirir gibi idi.

Sahne kısa bir süre sonra bir dehşet havasına bürünmeğe ve gittikçe korkunç bir hâl almağa başladı. Etraftakiler gördüklerine ve gözlerine inanamıyorlardı.

Yavaştan yavaştan Prestes'in iç organları görünür bir hâl almağa bir az sonra da bu durum değişerek etleri sanki saatlerce suda kaynatılmış bir et manzarası göstermeğe, sonra etler kemiklerden ayrılmağa ve avurtlardan, çenelerden, kol el, parmaklar göğüs, bacakların üst kısımları ile ayak ve ayak parmaklarında parçalar hâlinde dökülmeğe başladı.

Bazı et parçaları ve döküntüleri et sınırlarına asılıp kalıyorlardı. Etrafta bulunanlardan hiç kimse ona dokunmağa cesaret edemiyordu. Manzara tarife sığmayacak kadar korkunç, bakılamıyacak kadar dehşet verici idi. Zavallının hâli feci idi. Bütün organları ve bütün beden kısa bir zaman içinde tahayyül edilemeyecek bir duruma girdi. Dişler ve kemikler şimdi etlerinden tamamen soyulmuş, sıyrılıp ortaya çıkmıştı.

Etrafındakiler ne yapacaklarını şaşır-mışlar, yardım için, ne yapacaklarını bilmez bir durumda çarpınıp duruyorlardı. Zavallı Prestes kendisine verilmek istenen su ve diğer şeyleri büyük bir metanetle red ediyor hiç bir şey kabul etmiyordu. Fakat bu döküldükten de ağrı veya ıstırap çektiğini gösterir hiç bir çarpınma, şikâyet ve durum yoktu kendisinde.

(Devamı sayfa 37'dee)

# Göksel Egemenlik

(Sahife 7'den)

gene söyleyelim; bu beşeri dünya öğrenim devresinin öğretmenleri olan Dünya Râb Mekanizması tarafından gerçekleştirilir ve uygulanır.

Dünya insanı yeryüzü uyanışını elde edinceye değin çok çeşitli ve çok yönlü realitelerin (5) içlerinden geçmek durumundadır. Bu realitelerin beşer düzeyindeki görüntüleri işte günümüz dünyasının karmakarışıklığı, düzensizliği ve zamansız uğraşlarıdır. Ne varki tüm bu düzensizlikler beşer algı (idrâk) düzeyindeki görüntülerdir. Aslında her şey kesenkes bir düzen içre olup beşer üzerinde evrim için uygulanan çok çeşitli eğitim mizanzenlerinin çokluğundan ötürü yanıltıcı bir düzensizlik görünümü ortaya çıkmaktadır.

Ruhsal gözlerle, ilgili bilgilerle ya da göklerden yeryüzünün bu genel gidişi, onca evrensel bir uyum ve düzene bağlı olduğu görülmektedir. Ve dünya insanı, o güzelim insancıl yamyla bir yürekten gülmek için, hep birlikte ve kardeşçe bölüşüp herşeylerini ve elele güneşe doğru yürümek için tüm bilgeliğiyle yaptığı saygın ve kutlu uğraşlarıyla belirmekteler fizik ve ruhsal izleme ekranlarında...

Sayın Ergün Arıkdal'ın bizlere bir konferansında açıkladığı gibi, dünya kutsal metinlerinde ELOHİMLER olarak anlatılan ve Galaktik Senyörler olan YILAN IRKI'nın Aden Bahçelerinde (Merih'de özel bir bahçede) oluşturdukları galaktik soylu Âdem ve Havva'nın yüceliğine bağlı olarak, beşerin bu üstün yanı beşeriyeti, yeryüzünde gene insanlık tarafından kurulacak olan Göksel Egemenlik altın çağına, diğer bir deyişle BİRLEŞİK İNSANLIK REALİTESİNE doğru götürmektedir.

Dünya insanının çoğulcu yanı dünyadan öte, toplumu ve insanlığı kavriyacak genişliğe ulaştığında, yeryüzünde GÖKSEL EGEMENLİK kurulmuş ve bu uzun dün-

yasal evrim serüveninin sonuna ulaşılmış olacaktır.

- (1) Verite : Belirli bir olgunlaşma sürecinden geçirilen varlıklar için o evrim süreci boyunca söz konusu olan hakikatler. Bu hakikatler o devre içindeki varlıkların amacı, hedefidir.
- (2) Bireysel Mekân : «Bir insanın mekânını tayin eden husus kendi varlığının psişik potansiyeli değil, aksine kendi dışında bulunan varlıkların psişik potansiyelidir. Bu aynı zamanda eşyalar için de geçerlidir. Bir eşyanın kendinde bulunan tesir ve enerji onun mekânını tayin etmez. Ancak onun gayrisi bulunan eşyalar onun mekânını tayin etmek suretiyle evrim plânlarını meydana getirirler. Herkes ve herşey birbirinin muharrikî rolündedir. (Sadıklar Plânı) «Yâni bizden çıkan her türlü nesnel ve öznel aksiyonun (bizi çevreleyen dışımızdan) gene bizlere ulaşan reaksiyonlarını oluşturan ortam bizim kendi mekânımızı belirler.
- (3) Karma : Hint Sankrit dilinden olan bu kelime, iş-eylem demektir. Spiritizm literatüründeki anlamı şudur: Her varlık tüm aksiyonlarının şu ya da bu türlü reaksiyonlarıyla karşılaşır. Bu onların bireysel karmalarıdır. Toplumsal karma ise bu bireysel karmaların bir araya gelmesinden ortaya çıkan bir olgudur. Yönü ise veritelere doğrudur.
- (4) İç Realite : Çok genel anlamları da olan bu deyim dar anlamla şunu belirtir : Kişinin bireysel evrimi için ilişkide bulunduğu şeylerin kendinde uyandırdığı anlayış ve yorumlayış o kişinin realitesidir. Bu realitenin unsurları ise düşünce, tahayyül, niyet, duygular ve davranışlardır.
- (5) Realite : Topluların veriteler yönünde evrimini sağlayan çeşitli nesnel ve öznel genel araçlar. Sözelimi, din realitesi, savaşlar realitesi, bilim, uzaylılar ve spiritizm realiteleri.

# Vicdanın Sesini Duyanlar

(Sahife 5'den)

lar bağlayan büyüklerinizin umutlarını kırıp, dünyalarını bozmayınız.

Her zaman olduğu gibi insanları seviniz, karşılık beklemeden yardımcı olunuz. Sabırla çalışınız ve özellikle arkadaş seçerken çok dikkatli olunuz, başarınızın ve ilerinizin çevrenize ve çalışmanıza bağlı olduğunu unutmayınız.

Hepinize ailenizle birlikte en güzel günler, en uzun, başarılı ve şanslı ömürler diler, ayrı ayrı şimdiden hasretle güzel yanaktığınızdan, ışıl ışıl gözlerinizden öperim.

Tanrı sizi kötü rüzgârlardan korusun. Güle güle çocukları.»

Saçlı, sakallı koca koca adamlar göz yaşlarını siliyordu. ....

Olaylar karşısında hepimiz duygulanabiliriz. Ama duygularımızı dile, göze, kulağa getirebilme yeteneklerimiz azdır...

Konuskan diliyle, yazar yazılarıyla, şair şiirleriyle, ressam resimleriyle, heykeltıraş heykelleriyle, müzisyen müziğiyle... Sözün kısıtı, her sanatkar (her yetenekli) sanatıyla duyduklarını yansıtmaya çalışır. Tabii yansıtabildiği kadar...

Bu öğretmenin de kalemiyle duygularını aktarmaya çalışmış...

Ne mutlu o insana ki, «BİR ELİ GÖKTE, BİR ELİ YERDE» yaşayan insanlardan daha yükseklere çıkıp, daha yücelerle ilişki kurmuş; iki eli göktekilerden olma çabalarını daha çok sürdürülmüştür...

## İNEĞİNİ SATTI DOKTORA GELDİ

(Milliyet, 25.11.1974)

Fikret Filizli, bir doktor arkadaşının muayenehanesinde oturuyordu. Kapı açıldı bir köylü vatandaş girdi içeri. Elindeki kâğıdı doktora uzattı. Doktor okudu ve sonra «Tamam!» dedi.

— Çocuğu doğru hastahaneye götür. Ben tenbîh ettim, yatıracaklar. Hiç merak etme, ameliyat yapılacak ve sakatlığı kalmayacak.

Köylü bin dua ederek dışarı çıktı. Fikret Filizli merak etmişti; sordu:

— Tavsiye mektubu kimden?

Doktor güldü ve köylünün verdiği kâğıdı uzattı;

«Doktor bey,

Köyümüz halkından Kâzım oğlu Mu-zaffer Yılmaz yeğenine ameliyat parası sağlamak için ineğini satmış, ancak sizden gelip durumu anlatınca, köy heyeti olarak alıcı Cemil Yoldaş'a durumu anlattık. Alıcı insanlık ve komşuluk gereği ineği aynı fiyata geri vermeğe razı oldu.

Yardımaza teşekkür eder, bilgi edinmenizi saygılarımla arzederiz.»

Fikret Filizli yazıyı okudu, ama pek birşey anlayamadı.

Doktor anlattı :

«Bu vatandaş birkaç gün önce çocuğu bana getirdi. Çocukta raşitizm ve çift taraflı kalça çıkığı vardı. Muayeneden sonra, ameliyat gerek, dedim. Daha ben «ameliyat!» der demez adam atıldı:

— Biliyorum doktor bey, biliyorum. Çok doktor dolaştırdım. Hepsini de ameliyat lâzım dediler. Ama ameliyat yapmak için de çok para istediler. Bende o kadar para ne gezer, Baktım sonunda çocuk böyle sakat kalacak. Tek ineğim vardı, onu sattım. Para şimdi cebimde. Hiç korkma, iş tedirgin para olsun. Sen çocuğu ameliyat et de gerisini düşünme! Param vereceğim.»

Doktor lâfın burasına gelince durakladı. Zor konuşuyordu. Sesi boğulmuş, gözleri bulanıyordu :

Böyle deyince bir fena oldum. Fakülte yılları, ettiğimiz yemin, zengin meslektaşların, sakat çocuk hepsi birden gözümün önünden geçti. Köylüye, şimdi beni iyi dinle hemşerim, dedim. Ben senin çocuğunu Devlet hastahanesinde beş para almaktan ameliyat edeceğim. Ama bir şart var. Şimdi doğru köye gideceksin. Parayı geri verip ineği alacaksın. Eğer, satmış adam ineği vermezse bana gel. Ama ineği geri aldığına dair de muhtardan ilmi haber isterim. Sana iki gün müsaade

dediklerimi yapmazsan benden yardım bek-  
leme!

Getirdiği yazıyı okudun. Dediklerimi  
yapmış, ben de çocuğu hastahaneye gön-  
derdim. Hikâye bu!»

Fikret Filizli ve doktor dalıp gittiler.  
İkisi de belki başka, belki aynı şeki dü-  
şünüyordu.

İnsanın, kendinden başkalarını da dü-  
şünebilmesi, aslında büyük haz ve mutluluktur...

Yine tekrar edelim ki, yaşadığımız ça-  
ğın tesirleriyle çoğunluğumuz, kendimizin  
dışına taşmaktayız, taşabilmekteyiz. Fakat  
bu taşışı biçimlendirenler, filleştirenler  
azınlıkta gözüküyor!...

Önemli olan, şu diğergâmlık (özgeci-  
lik) örneğinin bütün yaşantımız süresin-  
deki çaba ve başarılarımızın çoğunluğunu  
oluşturabilmesidir. Eşantiyon kabildinden  
davranışlar, bir çoklarımızın hayat yolla-  
rında serpintiler hâlinde vardır. Bu serpin-  
tilerin, yol çizgilerimizi belirlemesi, ger-  
çekleşen dileklerimiz olmalıdır...

Vicdanlarının sesini duyanlar — gö-  
rünüşte az da olsalar — umutsuzluk, kö-  
tümserlik kaynağımıza ışık tutan serpinti  
çekirdeklerdir. Tıpkı vicdanın içimizde ön-

celeri birer küçük nokta, birer belli-belir-  
siz odak biçiminde belirlenişi gibi...

Bilgilenme, bilinçlenme çabalarımız,  
ak-aydınlık yolların ışığı olacaktır. Yeter  
ki, içimizdeki kıvılcımlar, şimşekler gibi  
çaksın, sıklaşsın...

Bu kıvılcımlar, hepimizin içinde zaman  
zaman çaktırılmakta...

Çaktırılmak, dıştan oldukça yetersiz  
dir...

Çaktırmak, bizden-içimizden olmalıdır  
ki, kendimize ve çevremize yeterli olabil-  
sin... Ve olabilelim de...

## Batıdaki Ruhçuluk

(Baştarafı sayfa 29'da)

rina göre cereyan etmesi son derecede im-  
kânsızdır.»

Görüldüğü üzere sonuç R. Tocquet'in  
sonucuyla ayındır. Bugünün mese-  
lesi ruhçuluk insanlığın davranışını değiş-  
tirecek parlak bir tasdiki yarı bulabi-  
lecektir, bunu da içermektedir bu sözler.

Bu durumun bir an evvel ortaya çık-  
masını istemeyen kimse yoktur. (Parapsi-  
cologia-Naples'den alınarak Fransızca'ya  
ve oradan da Türkçe'ye aktarılmıştır.)

(sahife 21'den)

## AKTÜALİTE

kabul ettiklerini, hattâ  
kendi şifa yeteneklerini ge-  
liştirmek üzere çalışmalar-  
da bulunanlar olduğunu  
söylemiştir. Bunların dışın-  
da bazı tıp doktorlarının  
kendilerinde şifa hassaları-  
nın bulunduğunu ve bunu  
haberleri olmadan kullan-  
makta olduklarını belirt-  
miştir. Bir gurup tıp dokto-  
runun ruhsal şifayı inkâr  
eder pozisyonda bulunduk-  
larına bildiren Macmana-  
way, «Böyleleri de şifacı  
medyomlar için bir tahrik  
unsuru olmakta ve daha et-  
kil şifa celseleri yapmala-

rina, çalışmalarında daha  
dikkatli olmalarına sebep  
teşkil etmektedir.» demiş-  
tir. Ayrıca kendisinin altı  
tıp doktoruyla çalışmakta  
olduğunu ve onların ruhsal  
şifa yeteneklerinin geliştiri-  
lmesinde yardımcı olma-  
ya çalıştığını belirterek  
sdzlerini şöyle tamamlamış-  
tır:

«Bütün doktorların ve  
hattâ din görevlilerinin  
ruhsal şifa yeteneği hak-  
kında bilgilendirilmelerini  
arzu ederim. Böyle bir ye-  
teneğin iyi amaçlarla kul-  
lanılabilecek en kuvvetli

bir güç olduğuna kuvvetle  
kâniyim. Ruhsal şifacılar  
ordusuna medikal ruhsal  
şifacıların da katılmasıyla,  
şifacı medyomların sırtın-  
daki yük biraz olsun hafif-  
letilebilir. Şifacılıkla parap-  
sikoloji arasındaki kapının  
eşiğine gelmiş bulunuyoruz.  
Ruhsal şifacılık çalışmaları  
konusunda mümkün oldu-  
ğunca çok medyom ya da  
yetenekli doktor yetiştiril-  
meli ve mümkün olduğu  
kadar geniş bir alana yayıl-  
ması için çaba sarfedil-  
melidir. (Psychic News'dan)

# Ve

# Kötülük...

## ● Erol ERDOĞMUS

Varken başımızın üzerinde masmavi gökyüzü ve de varken çevremizde uçsuz bucaksız ufuklar ki, sonsuzluğa açılan; ergitmekken katılığımızı, uçuşturmakken sivilliğimizi; uçuşturduğumuz duyusumuzu, düşünüşümüzü, davranışımızı ısıtıp uçsuz bucaksızlığa bırakıvermekken varlığımızın amacı bu Harikalar Diyarında; caymak bu evrensel amaçtan ve de sokmak başımızı ayaklarımızın altındaki loş ve derin kuyulara, kuyu derinlikleriyle yetinmek gökyüzünün sonsuzluğu yerine; kuyu çevresini ufuk benimsemek uçsuz bucaksızlığa oranla. Ölümsüzü ölümlü, sonsuzu sonlu, büyüğü küçük, doğruyu yanlış bilmek; akı kara düşünmek, başını taşlara vurma davranışının başlangıcında bulunmak ve henüz acı duymamak, sonra da taşları kırıp parçalıyor sanmak kendini. Kötülük bu aşında, kötülük yapan kişi açısından...

Acıma sığacağı sığacağına ne kırık, ne çukuk, ne yara, ne bere. Zaman gerek kırığın, çıkığın, yaranın, berenin acısını duyurmaya. Kötülük yapan duymaz hemen, seyyal bedenine döşenmiş vicdan adlı sinir sisteminde ve kendi öz benliğinde işlediği kötülüklerin; kırıklıklarının, çıkıklarının, yaralarının, berelerin acısını öyle çarçabuk duymaz, Zaman gerek.

Kötülük yapan mutluluk duymayacak. Oysa, mutluluk duymak içindi yaptığı bütün kötülükler. Ne yapsa, ağzıyla kuş tutsa mutlu olamayacak. Bir sonuçsuzluk, bir anlamsızlık, bir boşluk içinde hissedecek kendini; sanki her şey kopmuş, dağılmış, çözülmüş, donmuş... Bir süre bilinç ekranında kalır bu duygu. Hiç bir mânâ

veremez. Oysa önemseyip değer verdiği her şeyi durdurup donduran duygu; onun kötülük denen kaba duygusunu, kaba düşünüşünü, kaba davranışını sınırlamada. İçten gelen boşluk duygusu, azdırmaz kötülük yapma isteğini; dış kaynaklı etkiler gibi. Bir durma, bir doyma duygusu kaplar bilinci. Bu aşamada; kopmuşluk, dağılmışlık, çözülmüşlük, donmuşluk duygusu yaygınlığını yitirir. Geriye döner, kötülük yapma isteğinin üzerine katlar. Kaba, kötü davranışların kırıkları, çıkıkları, yaraları, bereleri acımaya başlar bu aşamada artık... Uzun uzun kıvrandıktan sonra kötü kişi, bulacak vicdanındaki acıyı durdurduracak gerçeği. Tekâmül edecek bir adım daha böylece. Azap veren darlık tan bir nebze genişliğe çıkacak. Kapkaranlık bir mağara olan kendi iç dünyasının penceresine yaklaşarak ışığı görecek, duygusunu, düşünüşünü ve davranışını felce uğratmayacak dozda ışığı; kendi içinin loşluğunu görecek kamaşan gözleriyle.

Öyle bir ham, öyle bir çığ ki, kötü; bir an önce pişebilme için kendini kaldırıp kaynayan kazana atan bir gözük kara... Aynı zamanda evrenini kazanı kadar küçültmüş; duygusunu, düşünüşünü, davranışını koymuş bu kazanın içine; tutuşturmuş niyetlerinin odununu fiiliyat ateşiyle. Fokur fokur kaynatmağa benliğini pişirip yüceltecek tekâmül kazanını. Kötüye neden kızalım? Neden acıyalım? Kendi ihtiyacına en uygun, en elverişli biçimde tekâmül ediyor o.

Eğer kızyorsak, acıyorsak kötüye; etkileniyoruz anlaşılan onun benliğini pişirmek için kaydattığı kötülük kazanından. Demek bizde de var pişmemiş, çığ ya da az pişmiş yanlar. Hele kızyorsak kötüyüz demek ki onun gibi. Eğer acıyorsak kötüye, onun şimdiki deneyini biz az önce tamamladık da etkisinden henüz sıyrılmadık anlaşılan. Ne kızmalı, ne de acımalıyız kötüye. Erişeceği en yakın tekâmül düzeyinin duygusunu, düşünüşünü, davranışını koymalıyız kötünün önüne; örnek olmalıyız, üstelemeden, sükünle.

Neden kızalım kötülere? Onlar kaydattıkları kötülük kazanında bizim çığlık-

lerimizi ve pişmişliklerimizi gideriyor; bizi de yüceltiyorlar. Ya da ne denli olgunluğa eriştiğimizi kontrol ettiriyorlar bize. Kötüye kızırırsak çığız, acıyorsak az pişmişiz, kötülüğü olgunca oluruna bırakıyor, gerekince iyi örnek oluyorsak; pişmişiz elhamdülillah...

Tek yönlü bakışta ayırım var: İyi var, kötü var. Güzel var, çirkin var. Doğru var, yanlış var... Tek yönlü ya da egosantrik bakış ayırıcı. Mukayese ediyor tek yönlü bakış; doğrusal bakış, tek yönlü yaklaşım; ayırıcı, bölücü, parçalayıcı oluyor.

Çok yönlü küresel bakış, çok yönlü yaklaşım öyle mi ya? Ayırım yapmaz çok yönlü bakış, mukayese etmez. İlk aşamada her şeyi sever küresel bakış. İyiyi sever, kötüyü sever. Güzeli sever, çirkinini sever. Doğruyu sever, yanlış sever... Ayırım yapmaz hiç bir zaman küresel yaklaşım. İkinci aşamada ne sever ne de sevmez. Sevginin katı hali: Kendini sevmek.

Sevginin sıvı hali: İçinde bulunduğu ortamı sevmek. Sevginin gaz hali: Kavrayabildiğince evreni sevmek. Kendini sevmek, bencilliğin katı hali. İçinde bulunduğu ortamı sevmek, bencilliğin sıvı hali. Kavrayabildiğince evreni sevmek, sevginin gaz hali. Sevmek bencillik aslında. Niçin seviyoruz? Haz duyuyoruz diye. Bencilliğimiz hoşlanıyor diye. İçinde bulunduğumuz ortam, kavrayabildiğimize evreni severken de, kendimizi seviyoruz aslında.

İkinci aşamasında ne seven ve ne de sevmeyen küresel yaklaşım evrenin kavrayabildiği bölümünün senfonisini dinler, senfoniyle dolar. Üçüncü aşamasındaysa küresel yaklaşım, kavrayabildiğince kozmik orkestrada kendine düşen enstrümanı çalar. Kavrayabildiğince evren parçasında kendine düşen aktif rolü oynar.

Kötüleri sevmeliyiz önce. Sonra ne sevmeli, ne de sevmemeli, gerekiyorsa daha üstün duyusun, düşündüğün, davranışın örneğini göstermeliyiz.



Tesis tarihi 1871

## KURUKAHVECİ MEHMET EFENDİ MAHDUMLARI

EN NEFİS KAHVE'Yİ SATAR.

### SATIŞ YERLERİ :

- EMINÖNÜ TAHMİS,
- BEYOĞLU BALIKPAZARI ve
- KADIKÖY ÇARŞISI

# Zaman içinde zaman

(Sayfa 19'dan)

fiziksel hissiyat bozuklukları daha uzun süreyle 3 gün ile 2 hafta devam edebilir. Biyolojik saatimizin bozukluklarının daha hissedildiğini en iyi bilen pilotlardır; ekseri uyku bozuklukları, ani terlemeler ve vegetatif sistem seviyesinde diğer reaksiyonlar ortaya çıkar (Jongbloed).

Hollanda'da KLM'in tıbbi servisleri bu konuyu etraflıca incelemişler ve yolcuları doğudan batıya, sonra batıdan doğuya, nihayet kuzey-güney istikametinde seyahat ettirerek bu seyahatlerin arasındaki farkları ve tesirlerinin niteliğini tetkik etmişlerdir. Biyolojik saat yalnız fiziki hâdiseleri değil, fakat manevî ve dinî davranışları da şartlandırır ve bu zamanla orantılıdır. Bu konuda Thérèse Neumann'ın stigmatizasyon hâdisesi bize misâl olabilir. Zira vücudundaki çizgiler haç'a gerilme saati olan 3 sıralarında ve her cuma ortaya çıkmaktaydı. Bilinen bütün stigmatizasyon hâdiselerinde zaman büyük bir rol oynamaktadır. Aynı şekilde yogilerde de manevî çalışma ve bazı vücut hareketleriyle kutsal hayvanlarla eşdeğer olmaya çaba mevcuttur. Zamanın değiştirilmesi, çalışma süresinin kaydırılması bazı hallerde bütün manevî vetireyi değiştirmektedir.

Bir geyik'le kendi arasındaki benzerliği gerçekleştiren bir rahip. hücrelerinin ufacık kapısından boynuzlarının büyüklüğü dolayısıyla çıkamamaktadır. Kendini hayvanla bir hissetmek günün ancak ortasında kabil olmaktadır. Diğer bir yogi bu rahibi ikna ederek çalışmalarını sabah yapmasını telkin etmiş, rahibin hayal etme ve şartlı eşdeğer olabilme gücü kaybolmuş ve artık kendini geyik gibi hissedememiştir. Ancak, hayali boynuzlarının tekrar büyüyebilmesi için biyolojik saatinin sabah egzersizlerine alışması gerekmiştir.

Vegetatif fonksiyonlarımızın düzenlenmesinde kozmik saatle senkron olarak işleyen insanın «şahsî kronometresi» büyük rol oynamaktadır. Kozmik saat günün bazı zamanlarında, meselâ yemeklerden önce

karaciğer fonksiyonlarını düzenlemekte. Ayrıca bazı şartlı refleksleri geliştirir. Međeni insan, içindeki bu saatin büyük bozukluklar olmadığını zaman farkında bile değildir. Bilhassa psikopatolojide bu tip bozukluklardan sık sık bahsedilir.

## Tıp ve biyolojik saat :

Gerritzen'in karaciğer fonksiyonları üzerindeki çalışmaları ve Borst ile talebelerinin bilhassa elektrolit itrahi üzerindeki araştırmaları ile Hollandalı araştırmacıların, insanın gündelik ritminin incelenmesinde büyük katkıları olmuştur. Buna rağmen pratik hekimlikte biyolojik saat hâlâ gereken yerini bulamamıştır. Meselâ çok iyi bilinen bir husus olan günlük ateş ölçülmesini inceleyelim: Sürenal ifrazatının 24 saatlik bir siklus içinde meydana geldiği, dolayısıyla kızgınlık ve sıkıntının ortaya çıktıkları zamana göre değişik tesirlerinin olabileceği göz önünde tutulursa biyolojik saatin hormonal ve psişik faaliyeti ne derece etkileyeceği anlaşılır.

Psikopatoloji ve nöropatoloji'de biyolojik saatin bozuklukları çok iyi bilinen bir unsurdur. Meselâ «Korsakoff» sendromu olan hastaları ele alalım. Bilindiği gibi bunlarda zaman ve mekân ile ilişkili bir oryantasyon bozukluğu, dış uyarılara fazla hassasiyet ve bir nevi fazla alınganlık semptomları mevcuttur. Aynı şekilde zamanın biyolojik ve ilkel manâsı klinik hekimlikte «detamportalizasyon sendromu» diye adlandırılan patolojik değişiklikler bilinmektedir, meselâ ağır demans hallerinde ve bazı ensefalitlerde görüldüğü gibi. Hastada hiçbir şekilde sabah — akşam, gece — gündüz anlayışı kalmamıştır. Post-ansafalik sendromda bir sürü-ritmik fonksiyon bozulmuş, hattâ ters dönmüştür ve meselâ hazım sisteminde zaman unsurunu dengesiz hale getirmiştir. Bazı obsesyonel nevrozlarda yaşantı açısından tedavinin hiçbir tesiri olmayacak şekilde ritmik bozukluklar vardır. Bazen bu hâdiseler nisbi şifalar dolayısıyla hastaları tedavi eden doktorları şaşırtabilir.

### Zaman açısından tedavi :

Tedavide biyolojik saatin ehemmiyeti tabii ki, küçümsenemez. Farmakologlar yavaş yavaş ilaçların siklik bir tesiri olabileceğini ve bunun vücudun reaksiyonlarının siklik yapısına bağlı olduğunu anlamışlardır. Bundan dolayı aynı insanda günün değişik saatlerinde sedatiflere veya kortizona karşı reaksiyonlar çok değişik olabilir. Gece-gündüz'ün metabolik ritminin tesiri farmasötik maddelere karşı reakti vitenin şartlanmasını meydana getirir. Hauser, farelerde tranquilizanlara karşı en hassas zamanın, gecenin basmasından iki saat önce olduğunu tesbit etmiştir. Bazı böcekler, ensektisidlere en fazla saat 16

civarında hassastırlar; diğer bazı hayvanlarda X şualarına hassasiyetin ritmik şekilde çoğalıp azaldığı anlaşılmıştır.

Bundan böyle farmakologlar bu hassasiyetin siklik değişmelerini gözönünde tutmaya mecburdurlar. Meteorologların tam ve alçak siklusları inceleyerek bundan hava gartları hakkında neticeler çıkardıkları gibi, doktorlar da insanın siklik reaksiyonlarını: Solunum, EEG, EOG, tansiyon, ateş v.s. inceleyerek neticeler çıkarmaya mecburdurlar. Günün birinde her insanın kendi ritmik senfonisinin olduğunu ve buradan itibaren tanınması gerektiğini öğreneceğiz. Belki de iç düzenimizle dış düzenimiz arasındaki armoni'nin kademelerini daha iyi öğreneceğiz.

## U F O Aktüalite

(Baştarafı sayfa 30'da)

Şimdi kulaklar ve burun da kopmuş ve üzerinden kayarak yere düşmüştü. Çöküşün, bir mezar çürümesinin ayakta duran korkunç bir hâyâleti. hâlini almıştı. Işınlama sırasında ellerile koruduğu gözler dehşetle yuvalarından fırlamıştı. Artık konuşamıyordu. Dil ve ağız çökmüştü. Bir hırıltı hâlinde göğüsten gelen sesler de yavaş yavaş söndü ve bir az sonra tamamilen kayboldu.

Bu çöküşün, çürüyüşün etrafa saçtığı dehşetten ne yapacaklarını şaşırmış olanlar bir az sonra kendilerine geldiler ve zavallının kalan kısmını bir arabaya yerleştirerek en yakın kısmını bir hastahaneye götürmek üzere yola çıktılar.

Fakat ışığın çarpmasından 6 saat sonra ve hastahaneye varamadan zavallı Prestes'in cesedinden kalan kısmı tekrar kasabaya geri getirdiler. Yolda ölmüştü. Hayatının son dakikalarında göğsünde kalan nefesi ile şimdi dudak ve yanaklardan mahrum ve sadece dişlerin şekil verdiği o korkunç görünüşlü ağız ile bir şeyler söylemek istiyordu.

Bir tıbbî muayeneye bile lüzum görülmedi. Gelen yetkilinin isteği ve emri ile ölüm tutanağı bütün o cahil tanıklar tarafından itirazsız imzalandı. Prestes genel bir yanık yüzünden ölmüştü.

Evet, zabıt ve görevli öyle demişlerdi. Peki siz nedersiniz ?

**Ruh ve Madde'ye Abone Olunuz  
Okuyunuz, Okutunuz.**

P.K. 1157 — İstanbul. 60 TL.

# Eğitim, Eğitim

(Baştarafı sayfa 15'de)

yici birşey bilmez. Başka bir sevgiden de haberi yoktur. Bu gerçeği bilen ana-babalar çocuklarını doğumdan itibaren bu şekilde yetiştireceklerdir .Bu gerçeği bilen ana-babalar çocuklarını doğumdan itibaren bu şekilde yetiştireceklerdir. Herşeyi karma-karışık olan bir aileden, kişilik bakımından karmakarışık çocuklar yetişir.

## ● Dostça Rol Oynamak :

Durumun (olayların) çocuğu cezalandırmasına müsaade ediniz. Bırakın ceza suça uygun olsun. Burada ana-babaya düşecek iş, dostça rol oynamaktır. Anne veya baba ikazını yapar. Eğer çocuk zararlı şeyi yapmakta ısrar ederse, bir tarafı incinecektir. Ana-baba sempatik görünebilir, fakat canının yanacağını söylemiş olduğunu hatırlatmalıdır.

## ● Hatâli Disiplin :

Devamlı olarak cezalandırma doğru değildir. Tokatlama, çocuğu bir an için durdurabilir. Fakat sonunda ne çıkacağı belli olmaz. Utangaç ya da sinirli olabilir. Ama bu duyguların hiç biri hatasının ne olduğunu öğrenmesine yardım etmez. Ya da gelecek sefere nasıl hareket edeceğini bilemez. Böyle bir tutum, çocuğun ne yapması gerektiğinden çok, neleri yapması gerektiğini ortaya çıkarır.

## ● Ötüne Konan Şeyi Yemesini Öğretin :

Dengeli yemekler koyun çocuğun önüne. Ne zaman ne yemesi gerektiğine siz karar verin. Dolayısıyla çocuğunuz önüne konan herşeyi yemeye mecburdur. Ana-babalar çocukların yanında şu ya da bu yemeği beğenmediklerini belli etmemelidir. Aynı şeyleri çocukları da taklit edebilirler. Ötüne koyduğunuz şeyi yemediği zaman cezalandırabilirsiniz. (Örnek : tokatlamak, sevdiği bir şeyi (tatlı olabilir) ver-

memek, ya da yediği zaman mükâfatlandırmak gibi...) Yemediğinden dolayı öleceğini düşünmek, yersiz bir zandır. İyice acıktığı zaman çocuk beğenmediği bir yemeği iştahla yiyebilir.

## ● Çağırduğunuz Zaman Gelmesini Öğretin :

Hiçbir yaşta çocuğa çağırıldığı zaman gelmemesi için bir mazeret YOKTUR. İca-bettiği zaman kesin ve net olarak, «Bura-ya gel!» diye hitabediniz. Buna onu ilk olarak alıştırmaya başlarken, ilk defa gelmesini istediğiniz zaman anlamayabilir. Muhtemelen yanınıza gelmeyecektir. Hemen alın karşınıza. Sandalyenize oturun ve «Buraya gel.» dediğiniz zaman kendinize doğru çekin. Bunu bir kaç defa tekrarlayın. Böylece çocuk «GEL» kelimesini işittiği zaman, gelme hareketi yapacaktır. Bunu öğrettikten sonra, aksi yöne gitmekte olduğu bir zaman «Gel Buraya.» diyerek çağırın. Gelmezse, yanına gidin, geri dönderin ve kollarınızı ona doğru uzatarak emrinizi tekrarlayın. Birkaç dikkatli tekrardan sonra çocuğunuza böylece iyi bir alışkanlık kazandırmış olacaksınız. «Gel buraya!» dediğinizde, gelmeyen, kaçan çocuğunuzun yanına gidin. Acısını duyacağı şiddette birkaç tokat vurun. Az önce kaçmakta olduğu yöne yüzünü çevirin, arkasına geçerek emrinizi tekrarlayın. Bu sefer muhtemelen size gelecektir. Eğer, gelmezse, bu usulü çocuk anlayıncaya kadar tekrarlayın. Böyle bir alışkanlık kazanmış olması onu belkide ileride önemli bir tehlikeden kurtaracaktır.

## ● Söylediklerinizi Dinlemesini Öğretin :

Kendisine birşey anlatmaya başladığı zaman, sizinle ilgilenmez, sizi duymuyormuş gibi davranırsa, şu yolu izleyebilirsiniz: Sadece bir defa söyleyin. Fakat sesinizi onun duyabileceği kadar çıkarmasınız. Sizi duyduğunuza emin olmalısınız.

Eğer herhangi bir işitme kusuru yoksa, sizi muhakkak işitecektir. Eğer hâlâ sizi işitmemiş görünüyorsa, sâkince (kızmadan) yanına gidin, bir tokat vurun ve ona sizi dinlemediğinden dolayı bu tokadı ye-

diğini, bir dahaki sefere daha dikkatle sizi dinlemesini söyleyin. İyi davranışlar, ana-babaları dikkatli bir şekilde dinlemekle kazanılır.

(Devamı gelecek sayıda)

## RUH ve MADDE Yayınları

### CEMİYETİMİZ'DE SATILAN KİTAPLAR :

<b>TEKÂMÜLCÜ RUHÇULUK VE MEDYOMSAK YÖNTEMİN İLKELERİ</b>	10.— TL.
<b>SOVYET RUSYA'DA RUHSAL ARAŞTIRMALAR</b>	20.— TL.
<b>KENDİ KENDİNE TELKİN VE İPNOZ</b>	10.— TL.
<b>ŞUUR PROJEKSİYONU : M. Kiraz</b>	10.— TL.
<b>ZİHİNSEK TELKİN ve RUHSAL TEDAVİ</b>	10.— TL.
<b>ALLAH (B. Ruhselman: Özet)</b>	5.— TL.
<b>METAPSİŞİK TERİMLER SÖZLÜĞÜ : E. Arıkdal</b>	10.— TL.
<b>METABİYOLOJİ : M. Bilge</b>	20.— TL.
<b>HÜCRE BİLİMİ: M. Bilge</b>	13.— TL.
<b>HERKES İÇİN MEDYOMLUK : J. Lhomme</b>	10.— TL.
<b>RUHLAR KONUSUYOR : Afif Yesari</b>	10.— TL.
<b>RUH VE MADDE CİLTLERİ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11;</b>	
12, 13, 14	50.— TL.
15	60.— TL.
<b>RUHSAL KİŞİLİĞİ GELİŞTİRME VE HİND'DE İPNOTİZMA (2 Kitap bir arada)</b>	10.— TL.
<b>POSTACI : Teoman Uçgun. Spiritüel Hikâye</b>	5.— TL.
<b>YÜZ YIL BOYUNCA RUH FOTOĞRAFÇILIĞI.</b>	10.— TL.
<b>30 DERSTE RUHSAL GÜÇLERİ GELİŞTİRME :</b>	
(L. Rampa)	10.— TL.
<b>MİSTİK TENEFFÜS, KONSANTRASYON SHANKYA — YOGA VE MEDİTASYON TEKNİKLERİ</b>	15.— TL.
<b>ÖLÜMDEN SONRA YENİDEN DOĞUŞ :</b>	20. TL.
<b>DOĞMAMIŞ İNSANLA KONUŞMALAR : S. PINAR</b>	20.— TL.
<b>YAŞAYAN İNSANLA KONUŞMALAR : S. PINAR</b>	20.— TL.
<b>İNSANLIĞIN SORUNLARI : S. PINAR</b>	20.— TL.

LÜTFEN ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Adres : RUH ve MADDE DERGİSİ P.K. 1157 — İstanbul